

Uutiskymi
Jouluna
1986

Pääjohtajan joulutervehdys

Päättymässä oleva vuosi on ollut yhtiössämme poikkeuksellisen vaiherikas ja kiireinen. Olemme hioneet yhteen Kymin ja Kaukaan metsäteollisuuden viime vuoden puolella syntyneen suunnitelman pohjalta.

Kaikissa vaiheissa tämä on edellyttänyt sekä johdolta että koko henkilöstöltä ennakkoluulottomuutta ja joustavuutta. Ymmärrän erittäin hyvin, että merkittävät muutokset, vaikka ne eivät sisältäkään yksilötasolla mitään kouriintuntuvaa huolestumisen aihetta, luovat levottomuutta, jonka poistaminen kuuluu johdon tärkeimpiin velvollisuuksiin. Annan varauksettoman tunnustuksen sille rauhallisuudelle ja rakentavalle asenteelle, joka on henkilöstön piirissä ollut pieniä soraääniä lukuun ottamatta vallitseva.

Nyt, kun päättyvän etsikkovuoden jälkeen olemme yhtä ja samaa yhtiötä, toivon jatkossakin ennakkoluulotonta ja tarpeellisia muutoksia hyväksyvää asennetta. Vain näin voimme menestyä tulevaisakin koitoksissa.

Kasvanut kokomme tuo meille sekä etuja että haittoja. Puunhankintaan, tuotantoon, markkinointiin ja rahoitukseen liittyvät edut olivat keskeisiä fuusion toteuttamisessa. Toisaalta erityisesti tiedonkulku on joutunut koetukselle.

Kaikilla tasoilla onkin esimiesten oltava valppaina, jotta alaisten kasvanut tiedontarve tulee tyydytetyksi ja hyvä yhteistyöhenki säilyy.

Konsernimme muodostaa — ulkomaiset tehtaat ja myyntiyhtiöt mukaan luettuina — tällä hetkellä kokonaisuuden, jonka osat tukevat mielekkäällä tavalla toisiaan. Tämä antaa hyvän lähtökohdan yhtiön kehittymiselle ja työllisyyden ylläpitämiselle. Ensi vuoden budjetteja laadittaessa on monille muodostunut käsitys, että näkymät ovat nyt oleellisesti paremmat kuin vastaavaan aikaan viime vuonna.

Uskon, että vahvaan osaamiseemme — metsäteollisuuteen — keskittyminen antaa meille vankan taustan tulevaisuun toimissamme. Lähivuosina näemme tulokset, jotka nyt sisäänajetuilla ja suunnitelluilla ratkaisuilla on saavutettavissa.

Kiitän kaikkia yhtiöläisiä niin Lappeenrannassa, Kuusankoskella kuin muillakin paikkakunnilla vuoden aikana tehdystä tuloksellisesta työstä ja toivotan Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta.

Talouden avoimuus ja kansainvälistyminen

Suomen taloudellisen avautumisen virsintäpölyvähä ovat Efta-vapaakauppasopimuksen solmiminen 1960-luvun alussa ja samanlaisen järjestelyn aikaansaaminen Euroopan Yhteisön kanssa 10 vuotta myöhemmin sekä näihin liitetyt bilateraali-kaupan kytkennät.

Itsenäisyyttä ei ole menetetty. Pienenä, resurssiltaan yksipuolisena maana Suomi on sen sijaan erittäin paljon hyötynyt taloudellisesta avoimuudesta. Mitä me kaikella

tällä puulla olisimme tehneet, ellei sitä olisi voinut vaihtaa muihin tarvitsemiimme tavaroihin?

Parikymmentä vuotta sitten talouden avautuminen näkyi parhaiten ulkomaankaupan kansantuoteosuiden kasvuna. Nyt se ilmenee ennen kaikkea siinä, että suomalaiset yritykset ovat monin tavoin joutuneet sopeuttamaan toimintojaan vastaamaan uutta kilpailutilannetta.

Puhutaan kansainvälistymisestä. Useille ulko-

maan markkinoilla toimiville yrityksille tämä on merkinnyt tarvetta ostaa tai perustaa paitsi markkinointia myös tuotantoa harjoittavia yksiköitä ulkomaille. Vastaavasti monien kotimaan markkinoilla toimivien yritysten on — hengissä säilyäkseen — ollut pakko tehostaa toimintaansa kansainvälisen kilpailun kiristymisen myötä.

Tämän kaiken seurauksena ovat myös pääomaliikkeet voimistuneet yli rajojen. Kun suomalaisilla

yrityksillä kerran on laajat kaupalliset suhteet ulkomaalaisten kanssa, on pakko ollut myös suojautua erilaisilta riskeiltä. Tällaisia ovat mm. valuuttakurssi- ja korkovaihtelut, jotka viime vuosina ovat voimakkaasti lisääntyneet ja näin korostaneet yritysten tarvetta kiinnittää yhä enemmän huomiota varainhoitonsa tehokkuuteen ja riskeiltä suojautumiseen. Mikäli tällainen toiminta ja pääomaliikkeet kiellettäisiin, kiellettäisiin nykyajan kaup-

pamuodot.

Taloudellinen yhteistyö antaa hyödyn, mutta asettaa myös omat rajoituksensa. Ei voi elää kuin pellossa.

Vapaakaupan ja kansainvälistymisen kielellä se merkitsee sitä, ettei kilpailukyvyttö tuotanto voi elää ilman tukitoimia. Viime mainittuun eivät taas pitkän päälle kenenkään kansakunnan varat riitä. Näin ollen on ja tulee olemaan jatkuvaa painetta rationalisointeihin.

Tässä ilmapiirissä on

opittava elämään. Ei helpota, vaikka sanoja kilpailukyky, kansainvälistyminen, avoin talous jne. kuinka vihattaisiin. Talouspolitiikan itsenäisyyskin on horjuvimmillaan maassa, jolla ei ole kilpailukykyä.

Silti Hyvää ja rauhallista Joulua toivottaen.

Me käymme joulun viettohon

“Me käymme joulun viettohon taas kuusin, kynttilöin, puun vihreen oksat kiedomme me hopein, kultavöin...”

Näin alkaa tuttu joululaulu, jota kai usein olemme laulaneetkin. Joulun on lähellä — joidenkin mielestä liiankin lähellä. Enää muutama päivä ja vuoden odotettu juhla on käsillä.

Joulunalusviikot ovat olleet useille meistä kiireistä aikaa niin töissä kuin kotonakin. Kenelläpä ei olisi ollut päänvaivaa miettiessään, mitä puolisolalle tai

ystävälle joululahjaksi. Keille kaikille pitäisi muistaa lähettää joulukortti tai kenelle kukkatervehdys? Joka on hankittu kuusi ja kuusen kynttilät?

Suomalaisista perheenäideistä kolme neljäsosaa käy töissä kodin ulkopuolella. Heille joulun tuo ehkä eniten kiireitä. On saatava valmiiksi joulusiivot, valmistettava jouluruuat ja -leivonnaiset sekä kenties vielä osa joululahjoista aamuyön tunteina.

Vuoden lopulla tehdään yhteenvetoja kuluneesta vuodesta ja laaditaan

suunnitelmia uutta alkavaa vuotta varten. Yhtiömme johdossa olevat päätöksentekijät ovat valmistelleet suuria investointeja, joilla on kauaskantoiset vaikutukset pitkälle tulevaisuuteen. Useat yhtiöläiset ovat tavalla tai toisella osallistuneet niiden taustatietojen, tilastojen ja taitojen kartuttamiseen, jotka ovat noiden päätösten perustana. Monen osalta se on tietänyt ylimääräisiä paineita niiden tavanomaisten ja jokapäiväisten lisäksiksi. Ja kaikella on tietysti ollut kiire!

Vuoden viimeiset päivät ovat usein ulkonaisestikin raskasta aikaa: pimeää, märkää, koleaa. Ei ihme, jos siinä mielikin välillä masentuu. Tuntuu joskus suorastaan vaikealta uskoa, että muutos parempaan on mitä todennäköisimmin aivan näinä aikoina, kun keskilämpötila alkaa pysytellä pysyvästi pakkasen puolella. Saamme puhua valkeat hanget, jotka tuovat valoa talven pimeään. Pian alkavat päivätkin taas pidentyä.

Muutos parempaan? Voisiko tänä vuonna joulun olla

meille muutos parempaan? Tuoko joulun meille tulleensa muutakin kuin kiireen? Liian omakohtaiselta tuntuu tuon alussa lainatun joululaulun toisen säkeistön sanat:

Me käymme joulun viettohon niin maisin mietteihin, nuo rikkaan täyttää aatokset ja mielen köyhänkin. Suun ruoka, juoma, meno muu... laps' hankeen hukkuu, unhoituu.”

Se ensimmäinen joulun lähes 2000 vuotta sitten oli

pitkän odotuksen täyttymys. Vanhan Testamentin kansa oli vuosisatoja odottanut Messiaastaan, muutosta parempaan. Moni oli jo varmaan alkanut pitää odottamaansa vain kaukaisena haaveena, joka ehkä toteutuu jonkun muun kohdalla. Mutta Messias yllätti odottajansa ja voi yllättää vielä tänäkin päivänä. Silloin tulee aivan uudenlainen valo talven pimeään.

Markku Johansson

UUTISKYMI

Kymi-Strömberg Oy:n Kymi-ryhmän julkaisu 46. vuosikerta

16
1986

Kymi-Strömberg Oy:n hallitus ehdottaa:

Kymmene Oy yhtiön uudeksi nimeksi

KYMMENE

Kymmene Oy on Kymi-Strömbergin hallituksen ehdotus yhtiön uudeksi nimeksi. Lopullisesti nimekysymys tulee päätettäväksi yhtiökokouksessa ensi huhtikuussa.

"Kymmene-nimi on kansainvälisesti tunnettu ja sillä on vankka historiallinen tausta. Yrityksen alkuperäinen nimi oli Kymmene

Aktiebolag", sanoo pääjohtaja Casimir Ehrnrooth.

Ehdotuksessa yhdistyvät perinteet ja nykyaika. Yhtiön historian aikana vuodesta 1872 on Kymmene-nimi vakiintunut käyttöön asiakkaiden keskuudessa ympäri maailman.

"Tänä päivänä käymme säännöllisesti kauppaa lähes 70 maan kanssa ja ko-

timaan tuotannostamme lähes 90 prosenttia menee vientiin. Kansainvälisessä kaupassa vaikuttavilla näkökohdilla on keskeinen merkitys myös yhtiön nimen valinnassa", Ehrnrooth sanoo.

Nimen muutos ei tässä vaiheessa vaikuta muihin yhtiön toimintaan liittyviin nimiin.

Kaukas-Voikkaa-ryhmä, jonka keskuskonttori on Lappeenrannassa, jatkaa entisillä tehdas- ja tuotenimillään. Sama koskee Kuusankoskella toimivaa Kymi-ryhmää. Erottuakseen koko yhtiön nimestä ryhmän nimi on jatkossa kaikilla kielillä Kymi.

Nimiehdotuksessa on otettu myös huomioon

mahdolliset vastaiset tarpeet siinä tapauksessa, että tuleva lainsäädäntö luo edellytykset itsenäistää yhtiön tuotantoryhmät.

Yhtiön tunnus on aarnikotka, jonka Hugo Simberg vuonna 1899 suunnittelei yhtiölle tunnuksiksi ja liikemerkiksi. Aarnikotka oli aikanaan henkilökunnan lahja yhtiölle.

Kun nimenmuutos on lopullisesti ratkennut, annetaan nimen käyttöön liittyvät ohjeet sekä uusiin yhtiön visuaalista yrityskuvaa koskevat mallit.

Koska nimen taivuttaminen suomen kielessä voi aiheuttaa sekaannuksia, suositellaan nimen käyttämistä kokonaisuutena eli Kymmene Oy -muodossa.

Uusia sääntöjä ajolupa- ja vierailukäytäntöön

Kymi-Strömbergin tehdasalueilla Kuusankoskella tehostetaan ajoneuvoilla ja jalan liikkuvien valvontaa. Myös tehtailla vierailevien ryhmien ja yksityishenkilöiden määrä ja heidän käyntikohteensa selvitetään entistä tarkemmin.

Toimenpiteillä pyritään siihen, että vartiointia hoitavat ovat jatkuvasti tietoisia, keitä tehdasalueilla liikkuu. Niin ikään tällä tavoin parannetaan tehtaain piirin sisäpuolella olevien autojen turvallisuutta.

Merkittävimmän muutokset vaikuttavat ajolupakäytäntöön ja vierailuihin liittyviin rutiineihin.

Vartiointista Kuusankosken tehtailla vastaava Kymi-ryhmän kuljetuspäällikkö Tuomo Simola kertoo, että vuoden 1987 alussa otetaan vakinaisten ajolupien lisäksi käyttöön määräaikaista ja suullista ajolupaa. Suullinen ajolupa on tarkoitettu yhtä vierailukertaa varten.

Suullisen ajoluvan myöntävät porteilla olevat vartijat saatuun tietoon vierailijan henkilöllisyydestä, käyntikohteesta ja vierailun

syystä. Suullisen ajoluvan merkiksi annetaan tehdasalueiden porteilla tunnus kiinnitettäväksi autoon.

Suullinen ajolupa myönnetään kuitista vastaan ja siihen liittyvä tunnus palautetaan portille käynnin jälkeen niin ikään kuitilla. Näin toimien voidaan olla jatkuvasti tietoisia sisään menevien ja tehdasalueelta poistuvien autojen ja henkilöiden määräästä. Myös mm. pysäköinnin valvontaa voidaan tehostaa uuden lupakäytännön ansiosta.

Suullisen ajoluvan tunnukset, kuten myös muut

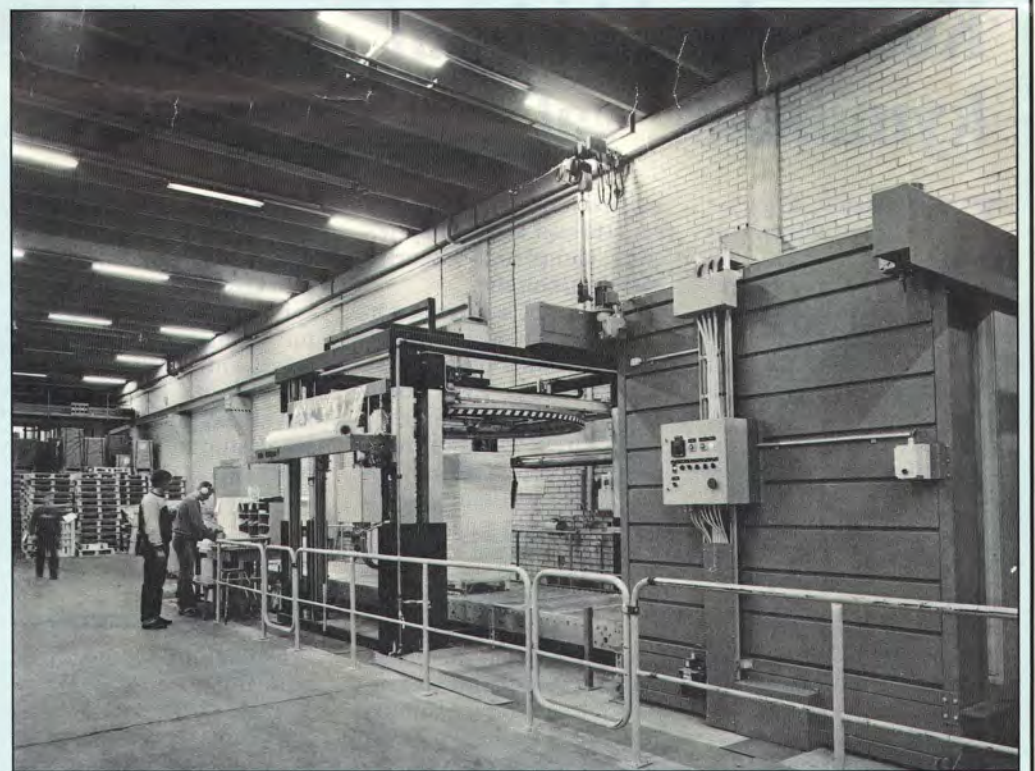
Jatkuu sivulla 10.

Juantehtaan investoinnit käytössä

Kymi-ryhmän Juankosken kartonkitehtaan tuotanto- ja varastotilojen pinta-ala on viimeisten 10 vuoden aikana lisääntynyt noin 50 prosentilla. Viimeisenä kohteena näistä toimitilojen laajentamisista valmistuivat kuluvan vuoden syyslokakuun vaihteessa 1 200 neliömetrin pakkaus- ja varastotilat vanhan jälkikäsitteilyosaston jatkeeksi.

Laajennusosan rakentaminen kävi välttämättömäksi, koska tehtaalla on lisätty tuotantoa ja arkkien osuus toimituksista on kasvanut. Myös laminaattorin sijoittaminen jälkikäsitteilytiloihin lisäsi tilantarvetta. Pakkauslinjan rakentaminen uusiin tiloihin poisti täten erään tehtaan pullonkauloista.

Uudisrakennuksen 410 neliömetrin laajuiseen lämpimään osaan sijoitettiin Haloila Oy:n toimittama automaattinen kutistepakkauslinja. "Vanhat pakkausme eivätkä kaikilta osin enää täyttäneet nykyajan vaatimuksia", sanoo kartonkitehtaan johtaja Pentti Huoponen. "Uuden linjan ansiosta kuljetus-

Uuden kutistepakkauslinjan kapasiteetti normaalikäynnin aikana on 40 lavaa tunnissa. Pakkaamisen automatisoinnin vuoksi siirrettiin kolme henkilöä muihin tehtäviin tehtaalle.

vauriot vähenevät ja olemme myös tältä osin kilpailukykyisiä."

"Vaikka takuuajoja edel-

leen tehdään, on uusi linja jo osoittanut toimivuutensa", sanoo tuotantopäällikkö Erkki Karjalainen.

Hän mainitsee pakkauslinjan kapasiteetiksi normaali-

Jatkuu sivulla 10.

19.12.
1986

100 vuotta sellun- keittoa

Tänä vuonna tuli kuluneeksi 100 vuotta siitä kun ensimmäiset sellun keitot tehtiin Kuusankoskella. Historiaa keskiaukeamalla.

Golfkeskuksen perustamis- asiakirja allekirjoitettiin

Kuusankosken Golfkeskus Oy:n perustamisasiakirja allekirjoitettiin Kuusankoskella 12.12.1986. Yhtiön perustamista kiirehdyttiin, jotta varmistettaisiin töiden aikataulussa pysyminen. Varsinainen

osakeanti alkaa maaliskuussa 1987. Kuvassa Golfkeskus Oy:n perustajajäsenistä Riitta Nygård (vas.), Ilmari Lindberg (puheenjohtaja) ja Lasse Mäkelä allekirjoitustilaisuudessa.

Uudistettu KymArt-laatu saanut hyvän vastaanoton

Kymin paperitehdas on joulukuussa tuonut markkinoille uudistetun KymArt-taidepainolaadun, joka on saanut nimekseen KymArt Gloss. Kehittämällä KymArtin päällystysmenetelmää on aiemmin valmistetun laa-

dun kiiltoa pystytty nostamaan useiden prosenttiyksiköiden verran. Samalla on laadun värisävy muutettu hivenen sinisemmäksi. Muutosten ansiosta KymArt-laatu on kuvantoistokyvyltään ja ajettavuudeltaan entistä parempi.

Päällystetty ja MG-pa-

periyksikön tuotekehitystyön tulokset näkyvät ensi vuoden puolella myös arkisissa, missä isoille arkeille tulee käyttöön uusi käärintälinja. Riisikäreet saavat niin ikään uuden ilmeen.

Uudistettu taidepainopaperi on ollut koemarkkinoinnissa kotimaassa lokakuusta lähtien. Kysyntä

ja mielenkiinto KymArt Glossia kohtaan on ollut varsin hyvä. Vientimarkkinoille uudistettu laatu lähtee heti vuoden alkupuolella. KymArt on perinteisesti ollut tunnettu erityisesti Englannin ja Ranskan markkinoilla.

KymArt Glossille tehdyistä suuremmista painotöistä mainittakoon yhtiön uusi seinäkalenteri sekä

Kuusankosken kaupungin kustantama uusi kuvateos, joista edellinen on painettu 170 gramman ja jälkimmäinen 130 gramman pintapainolle.

Marraskuun lopulla julkaistu kuvateos painettiin Kouvolan Kirjapainossa. Esivalmistelutyössä kiinnitettiin erityistä huomiota värierottelujen laatuun sekä koko muuhun reproduktiovaiheeseen. Painatus tapahtui kirjapainon uudella Heidelberg-nelivärikoneella.

Kuusankoskea monipuolisesti esittelevän kuvateoksen sisällön suunnittelusta, tekstistä ja toimitustyön johdosta on vastannut apulaisjohtaja **Eero Niinikoski**. Teoksen taitto-työn on tehnyt mainosgraafikko **Terttu Vuorio** ja kuvauksesta ovat huolehtineet Kamera -73 Kuusankoski ry:n valokuvaajat.

Mainosgraafikko Terttu Vuorio taittoi Kuusankoski-kirjan.

Kuusankoski-kirjan kymiläiset valokuvaajat

Kuusankoski-kirjan pääasiallinen kuvausurakka oli kuuden kameraseuralaisen harteilla. **Matti K. Hännisen** alunperin koossa ryhmässä oli neljä kymiläistä, puuseppä **Jouko Heikkilä**, varastomies **Kari Joutjärvi**, pastamies **Keijo Koivula** ja teollisuusvartija **Ari Vainio**. Kaksi muuta jäsentä olivat palotarkastaja **Tuula Lehtonen** ja opettaja **Reijo Relander**.

Kuvaustyöt alkoivat jo vuonna 1983. "Meillä oli aluksi kova into lähteä tekemään kirjaa, mutta ei tietoa, miten lähestyä kohdetta. Mm. työnjako ja kuvauskohteet eivät olleet selvillä", muistelee kirjaan eniten kuvia ottanut Ari Vainio alkutaipaletta.

Ensimmäisiä kuvauksia

häiritsi jonkin verran myös se, että osa kirjasta ajateltiin alunperin toteuttaa mustavalkoisena.

Työkenttä selkiytyi ryhmäkokouksissa, joissa kuvaajien lisäksi oli mukana apulaisjohtaja **Eero Niinikoski** sekä loppuaikoina myös kirjan taittanut mainosgraafikko **Terttu Vuorio**. Kokouksissa lyötiin lukkoon, mitä pitää kuvata ja millä tavoin kohdetta lähestytään.

Kuvaajien työnjako tehtiin pitkälle paikallistuntemuksen ja harrastusten perusteella: jokainen kuvasi itselleen ominaisimpia kohteita. Parhaat kuvat pitkin matkaa otettiin talteen ja lopullinen valinta tehtiin kokouksissa.

Kuvia otettiin kaikkiaan nelisen tuhatta, joista kirjaan hyväksyttiin reilut pa-

ri sataa. Tiukka seulonta onnistui Vainion mukaan kuitenkin erimielisyyksittä, koska sama kuvausryhmä oli aiemmin toiminut kameraseurassa kiinteässä yhteistyössä. Ryhmä oli valinnut kuukausittain kuvauskohteet ja arvostellut otetut kuvat, joten jäsenet olivat tottuneet tiukkaankin kritiikkiin.

Vaivan takana

Hankalinta Vainion mielestä oli se, että aluksi ei tiennyt, miten jotkut kohteet olisi voinut kuvata. "Hyvän kuvan saaminen oli todella vaivan takana. Parhaimmillaan ostosta varten täytyi etsiä sopiva paikka ja mallit. Sen jälkeen piti miettiä paras va-

Kuusankoski-kirjan kymiläiset kuvaajat: Kari Joutjärvi (vas.), Lassi Kujala, Jouko Heikkilä, Ari Vainio, Keijo Koivula ja Tuomo Pitkänen.

laistus ja sitten odottaa sopivaa säätä."

Joskus taas ei olisi viittsinyt lähteä toteuttamaan kaikkia sovittuja hommia.

Parasta taas oli onnistuminen: hyvä kuva, jonka vielä työryhmä hyväksyi.

Kiireisintä kuvausaikaa oli viime kesä ja kulunut vuosi, kaikkiaan Ari Vainio otti noin 1 000 kuvaa.

Kymiläiset ovat edustettuna myös muissa kuin kuvausryhmän ottamissa kuvissa: lintukuvasarjan

on ikuistanut sähkötekniikko **Lassi Kujala** ja Uutiskymin valokuvaajalta, **Tuomo Pitkäselältä**, on kirjassa useita otoksia.

Jyrääkosken joutsenet

Uudenvuoden päivänä 1985 saapui Valkealassa sijaitsevan Jyrääkosken alaveteen neljä laulu-joutsenta. Ryhmä koostui kahdesta aikuisesta ja kahdesta edellisestä kesänä syntyneestä nuoresta linnusta.

Joutsenet viipyivät Jy-

rääkoskella keväseen asti. Tilanne oli varsin kriittinen, sillä talvi oli vuosisadan kylmin. Kymin sähkökorjaamolla työskentelevä sähkötekniikko **Lassi Kujala** kuvasi linnut tammi-kuun alkupuolella, kuvauspäivänä pakkasta oli hieman alle 30 astetta.

Koskesta löytyi varsin

vähän lintujen luontaista ravintoa, joten jokivarren asukkaiden ja lintuharrastajien tarjoama apu oli ratkaisevaa eläinten hengissä pysymiselle. Vaikeista olosuhteista huolimatta joutsenet selvisivät ankan talven yli ja muuttivat pesimäseuduilleen huhtikuun alkupuolella.

Kirjapaino palkittiin

Ampumahiihtoliitto myönsi Kouvolan Kirjapainolle marraskuun 11. päivänä hopeisen ansiomitalin sen johdosta, että paino on tehnyt ampumahiihdossa käytettäviä maalitaluja 20 vuoden ajan.

Eva-Kaisa Airaksinen on yli 30 vuoden ajan vastannut monien eläkeläis- ja ansiomerkkijuhlien onnistumisesta.

'Monista juhlista tuttu' Eva-Kaisa jää vapaalle

"Ensimmäiset eläkeläispikkujouluni olivat vuonna 1954 ja sen jälkeen joulujuhlia ja ansiomerkkijuhlia on kertynyt joka vuodelle. Eläkeläisten määrän kasvua on jouduttu järjestämään useammat juhlat", kertoo eläkkeelle lähtevä sosiaalitarastaja **Eva-Kaisa Airaksinen**, jonka vastuulla on ollut monien eläkeläis- ja ansiomerkkijuhlien onnistuminen yli 30 vuoden aikana.

Eva-Kaisa Airaksinen on kotoisin Suonenjoelta. Kuusankoskella hän tuli kuitenkin Limingan kautta marraskuussa 1954, jolloin hän sai Kymiyhtiön sosiaaliosastolta puutarhaopettajan paikan.

"Ihmettelin kyllä paikkaa hakiessani, että mitä ihmettä puutarhaopettaja tekee konttoritöissä sosia-

liosastolla. Varsinainen leipätyöni tuli täällä olemaan puutarhasuunnitelmien tekeminen Kymiyhtiön omakotirakentajille."

Kun sosiaalitarastaja **Toini Iivanainen** jäi vuonna 1977 eläkkeelle, sai Eva-Kaisa luopua puutarhasuunnitelmien tekemisestä ja ottaa hoitaakseen sosiaalitarastajan tehtävät. Eläkeläistoiminnasta tuli hänen tärkein vastuualueensa. Hän sai vastataksien myös yhtiön ansiomerkkijuhlallisuuksista, neljästä naistenkerhosta, kutomoista, viljelypalstoista, perheenäitilomista jne.

"Olen aina pitänyt työstäni! Aika vaan ei aina riittänyt, niin kuin olisin halunnut. Olin henkilökohtaisesti halunnut tavata yhtiön eläkeläisiä ja keskustella heidän kanssaan paljon enemmän kuin mitä se on nyt ollut mahdollista",

hän tunnustaa.

"Toivon, että eläkeläistoimintaa jatkettaisiin Kymillä entisenlaisesti. Eläkeläiset ovat aina innokkaasti ja kiitollisina osallistuneet kaikkeen toimintaan. Koskaan ei ole tarvinnut miettiä, tuleeko juhliin ketään — yleisömenestys on ollut taattu."

Eva-Kaisa Airaksinen lähtee eläkepäiville iloiseen ja tyytyväiseen. Edessä on muutto Kuopioon, lähelle sukulaisia ja ystäviä.

Eva-Kaisan intohimo ovat käsityöt, myös lukeminen ja luonnossa patioiminen ovat aina kuuluneet hänen vapaa-aikaansa. Omista harrastuksista on hänelle ollut hyötyä työssäänkin, sillä innokkaana näyttelyissä kävijänä hän on löytänyt niistä monia hyviä ideoita omiin näyttelyjärjestelyihinsä.

Aila lähtee tyytyväisenä

Henkilöstöpalvelun toimistopäällikön **Aila Olkinuoran** viimeinen työviikko on onnellisesti ohitse. Läksiäisiä vietettiin viime keskiviikkona yhdessä sosiaalitarastaja **Eva-Kaisa Airaksisen** kanssa. Aila Olkinuora on tullut kymiläisille tutuksi paitsi vakuutusasioista myös moninaisista vuosien varrella eteen osuneista palvelutehtävistä.

"Minulle on merkintyn hyvin paljon se, että olen saanut tänä 36 vuoden aikana aina paljon erilaisia palveluosastolla. Olen kokenut tavattoman iloisena asiana sen, että olen saanut tavata niin paljon erilaisia ihmisiä ja olla heille avuksi," tunnustaa Aila Olkinuora.

Aila Olkinuora tuli yhtiön palvelukseen kesällä

1950. Pääkonttorin talousosastolla toimistovirkailijana toimineelle Ailalle tulivat tutuksi moninaiset palvelutehtävät, joita ei tänä päivänä enää yhdistetä yhtiön tehtäväkuvaan lainkaan.

"Olen tavallaan ollut tavattoman onnellisessa asemassa saatuaani palvella taloa, jossa on tänä aikana tapahtunut niin tavattoman paljon. Tullessani nuorena tyttönä taloon yhtiö oli hyvin patriarkaalinen ja koko yrityksen johto oli pääkonttorissa. Mieleeni on erityisesti jäänyt hyvin juhlallinen vuosittainen tapahtuma: Vuoden ensimmäisenä päivänä vuorineuvos Ekholm toivotti 'kädestä pitäen' jokaiselle konttorissa työskentelevälle hyvää uutta vuotta."

"Nyt kaikki on tavattoman suurta ja suhteet toi-

senlaiset. Tätä kaikkea on ollut jännittävä seurata."

Ailan mielestä henkilösuhteilla, työtoveruudella, ja vapaa-aikana tapahtuneella kanssakäymisellä on aina ollut tärkeä merkitys viihtyvyyteen. Perinteet ovat tärkeitä tänäänkin.

"Mielestäni perinteistä yhtiöläishenkeä tulisi tänä päivänäkin monista muutoksista huolimatta vaalia ja pitää hengissä. Siihen liittyvä turvallisuuden ja luottamuksen tunne on varmasti eräs työmotivaation perusteita, jotka sekä työnantajalle ja työntekijälle ovat suurimerkityksellisiä."

Toimistopäällikkö Aila Olkinuora on ollut aktiivisesti mukana kunnallispolitiikassa ja seurakunnan toiminnassa. Hän on toiminut Kuusankosken kaupunginvaltuustossa vuo-

Aila Olkinuora on tullut tutuksi yhtiöläisille vakuutusasioiden ohella myös monista palvelutehtävistä.

desta 1973 lähtien sekä osallistunut usean lautakunnan työskentelyyn. Kirkkovaltuustoon kuulumisen ja erityisesti seurakunnan tiedotustoimikunnassa Seurakuntatervehdys-lehden toimittamisen hän on kokenut rikkaana.

Suomen Punaisen Ristin toimintaan hän on osallistunut yli 20 vuoden ajan. Hän on johtanut SPR:n Kuusankosken osaston naisjaostoa sekä viimeksi vanhustenjaostoa. Aila on saanut peruja SPR-työskentelyyn jo lapsuuskodistaan, sillä hänen isänsä kuului Kuusankosken osaston perustajajäseniin.

Vuoden vaihteen jälkeen Aila Olkinuoran kotipaikka ei enää ole Kuusankoski vaan Naantali, jonne hän muuttaa lastensa kanssa.

Eläkeläisten pikkujouluissa ennätysmäärä vieraita

Tänä vuonna lähetettiin Kymien eläkeläisten pikkujouluun ennätysmäärä kutsua. Pikkujouluja järjestettiin viidet: kahdet Voikkaalla ja kolmet Kuusaan puolelta. Juhlat olivat järjestetyssään 40:nnet. Ensimmäiset pidettiin jo vuonna 1947.

Lämminhenkisessä tervehdyspuheessaan Kymien työterveyskeskuksen johtava lääkäri **Antti Jokinen** kertoi, että juhliin ei voida kutsua kaikkia eläkeläisiä. Kutsun ovat saaneet kaik-

ki ne eläkeläiset, joiden palvelusaika yhtiössä on vähintään 25 vuotta sekä ne, jotka ennen vuotta 1978 ovat saaneet juhla-kutsun 20 vuoden palvelusajan perusteella.

Kuusankoskella järjestettäviin juhliin ovat osallistuneet Verlan, Haukka-suon ja Kouvolan Kirjapainon eläkeläiset sekä vanhainkodissa olevat yhtiön eläkeläiset. Tänä vuonna olivat ensimmäistä kertaa mukana myös Kiskasoksen eläkeläiset.

Jokinen totesi puheessaan eläkeläisten joukon

nuorenevan vuosi vuodelta. "Kaikki te nuoremmatkin olette silti ehtineet tehdä pitkän työrupeaman. Nuortuva ja entistä hyväkuntoisempi eläkeläisjoulu on merkki siitä, että Suomessa olemme sosiaalisesti kehittyneet hyvään suuntaan."

"Teidän tekemänne työtä tullaan aina muistamaan ja sitä kunnioitetaan. Teidän rakentamallenne pohjalle me nykyiset kymiläiset työtämme teemme. Yksi pieni esimerkki teidän työnne arvostamisesta ovat nämä pikkujoulujuh-

lat."

Tänä vuonna viimeistä kertaa pikkujoulujärjestelyjä vetänyt sosiaalitarastaja **Eva-Kaisa Airaksinen** kertoi, että yhtiön pikkujoulujuhlat ovat olleet iso tapahtuma. "Kaiken kaikkiaan 150 henkilöä osallistui nytkin järjestettyjen juhlien onnistuneeseen läpivientiin. Suurin osa heistä oli vapaaehtoisesti auttamassa omana vapaa-aikanaan."

"Haluan lausua suurin kiitokseni kaikille mukana olleille, jotka ovat vuosi vuodelta jaksaneet

auttaa näiden juhlien järjestelyissä."

Pikkujoulujuhlien pääesiintyjänä lauloi **Eero Piirto** säestäjänään **Risto Ala-Ikkelä**. Seurakunnan tervehdyksen toivat Kuusaalla pastori **Aarre Vapaavuori**, lehtori **Seija Juvala** ja pastori **Keijo Pusa**. Voikkaalla joulupuheen pitivät pastori **Juha Pesonen** ja pastori **Kari Helen**.

Koska pikkujouluissa aina jaetaan pieniä yllätyksiä, saivat juhlijat tänäkin vuonna pienen paketin. Sisältönä oli aina tarpeellisia jälkiruokamaljoja.

Tervehdyspuheen piti johtava lääkäri Antti Jokinen.

Teksti: Ilmari Lindberg
Kuvat: Kymi-Strömberg Oy:n arkisto

100 vuotta sellun keittoa Kuusankoskella

Lopuillaan olevan vuoden syyskuussa tuli kuluneeksi täydet sata vuotta siitä, kun Kuusankoskella tehtiin ensimmäinen sellukeitto.

Sellutehtaan perustamista Kuusankoskelle on käsitelty hyvin varhain, sillä Kymin Osakeyhtiön perustaja Axel Wilhelm Wahren mietti asiaa jo 19. toukokuuta 1872 Stuttgartista lähettämässään kirjeessä:

”Kemiallista massaa kiitetään yleisesti, mutta kaikki ovat yksimielisiä siitä, ettei sitä kalleutensa

vuoksi voi käyttää tavallisiin paperilaatuihin, kuten on laita olkimassan.”

Kuusankoski-yhtiö ehti kuitenkin aloittaa sulfiittisellun valmistuksen hieinan ennen Kymin Osakeyhtiötä. Molemmilla tehtailla sellu valkaistiin kloorikalkin avulla. Siinäkin perinnettä on kertynyt jo vuosisadan verran.

Voikkaalla aloitti toimintansa sulfiittisellutehdas vuonna 1902.

Kymin Osakeyhtiön piiriin tuli vuonna 1935 yksi sulfiittisellutehdas lisää yhtiön ostettua Oy Laskelä

Ab:n. Tehdas sijaitsi Laatokan pohjoispuolella, Lepäkoskella, Jänisjoen rannalla.

Vuonna 1937 tehdas valmisti sellua 24 252 tonnia, mutta sen jälkeen markkinat huononivat. Vuoden 1939 lokakuussa syntynyt poliittinen levottomuus Suomen ja Neuvos-

Kymin paperi- ja sellutehtaat vuonna 1888 (vas.).

Kuusankosken ensimmäinen sellutehdas käynnistyi Kuusaan saarella vuonna 1886 (kartta alla).

toliiton suhteissa aiheutti vakavia häiriöitä tehtaalla. Joulukuun 4. päivänä, talvisodan alettua, tehdas pysähtyi kokonaan. Tehdas metsineen jäi Neuvostoliiton puolelle vuonna 1944.

Sulfaattisellun valmistuksesta on yhtiöllä kokemusta Hallassa vuosina 1902-1940 toimineen tehtaan ajoilta.

Sellun historiaa käsittelee oheisessa juttukokonaisuudessa paikallisjohtaja Ilmari Lindberg. Viime vuosikymmenien tapahtumiin palataan seuraavassa Uutiskymissä.

Monet ovat jo unohtaneet Kuusaan saaren sellutehtaan

Kuusaan saaren sellutehtaan suunnitelman esitteli kesäkuun 4. päivänä vuonna 1885 johtokunnalleen Kuusankoski Oy:n toimitusjohtaja A.M. Cronvall. Muutamia viikkoja aikaisemmin oli yhtiön kiinnitetty ruotsalainen insinööri Anders Gustafsson, joka oli hyvin perehtynyt sellun tekoon.

Tehtaan perustaminen ratkaistiin yhtiökokouksessa 30. kesäkuuta samana vuonna. Hankkeesta jouduttiin äänestämään.

Rakentamisen puolesta äänestivät paikallaoleista kauppiat Julius Österblad, G.W. Caren, G.A. Petrelius ja Pehr A. Sviborg, insinööri A.M. Cronvall, varatuomari Oskar Tamelin, kamreeri J.F. Jansson ja värjärimestari C.J. Blomqvist.

Koneet Ruotsista

Koneistot sellutehtaalle

tilattiin Karlstads Mekaniska Verkstadilta Ruotsista.

Uudessa tehdasrakennuksessa raivosi rakennusvaiheessa joulukuussa 1885 tulipalo. Koska koneistoista suurin osa oli vielä Sörnäisten satamassa odottamassa siirtoa Kuusankoskelle, myöhästyi tehtaan käynnistäminen vain muutamia kuukausia.

Syyskuun alussa seuraavana vuonna, kun ensimmäiset sellukeitot tehtiin, aloitettiin Kuusankoskella nyt satavuotias kemiallinen metsäteollisuus.

Keittimiä uudessa tehtaassa oli kolme. Ne olivat pallonmuotoisia, läpimitaltaan noin kolmemetrisiä ja lyijyllä vuorattuja.

Keittonestettä ei voitu kierrättää pumpulla, koska rauta ei olisi kestänyt sitä syöpymättä. Tasaisen virtauksen sekä keiton onnistumisen vuoksi oli itse keitintä pyöritettävä.

Pallomaisuuden vuoksi keitintä ryhdyttiin kutsumaan kuulaksi. Samaa ni-

mitystä käyttävät sellutehtaan veteraanit vielä nytkin.

Keittohappo valmistettiin polttamalla rikkiä ns. tulikivi-uunissa ja johtamalla syntynyt rikkidioksidi kaasu kalkkimaitoon ns. kammiomenetelmää käyttäen.

Kuusankoski Oy:n vanhoissa raporttikirjoissa kerrotaan, että ensimmäisen toimintavuoden tuotanto oli 506 sentneriä, eli noin 20 tonnia valkaistua ja 3 643 sentneriä eli 150 tonnia valkaisuamatonta sellua.

Eniten hankaloittivat toimintaa keittimien lyijyvuorauksen vuotaminen ja työntekijöiden totuttomuus.

Vuoden 1887 tuotanto oli 16 434 puuta eli 269 tonnia valkaistua ja 23 138 puuta eli 379 tonnia valkaisuamatonta sellua.

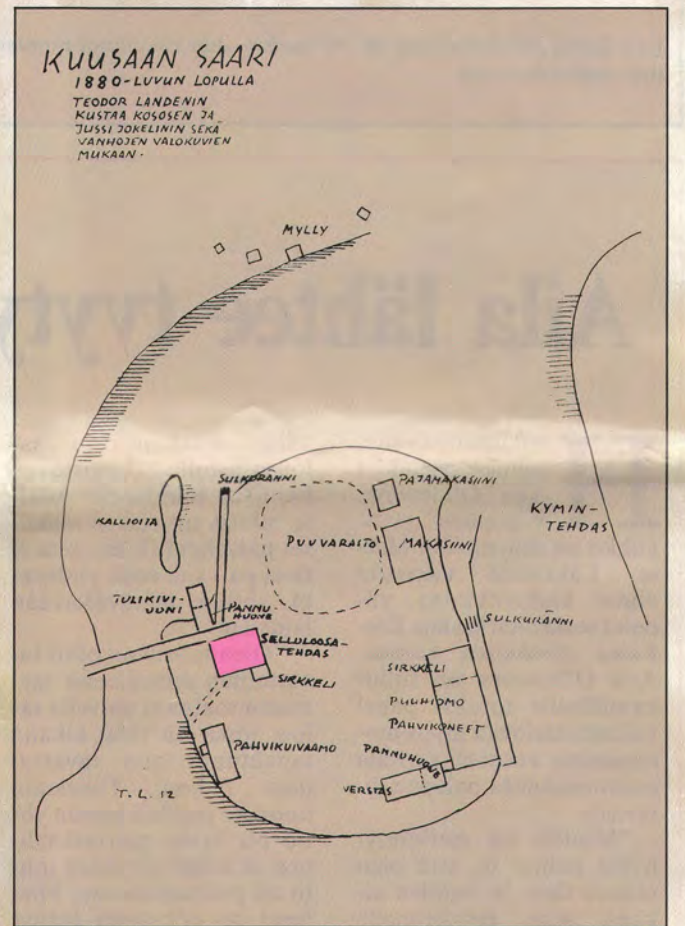
Tuote lähti heti markkinoille. Ensimmäiset tilaukset on merkitty saaduksi 9.9.1886, jolloin Kymmene Aktiebolag, eli naapuriyhtiö joen toiselta rannalta ti-

lasi yhden sentnerin valkaisuamatonta selluloosaa ja Frenczell & Son Tampereelta yhden paalin näyteerän. Laatu ilmeisesti oli hyvää, koska 17.9. Frenczell otti sellua jo koko vaunulastillisen.

Tuotanto nousi tasaisesti ja vuonna 1888 tehtiin valkaistua sellua jo enemmän kuin valkaisuamatonta.

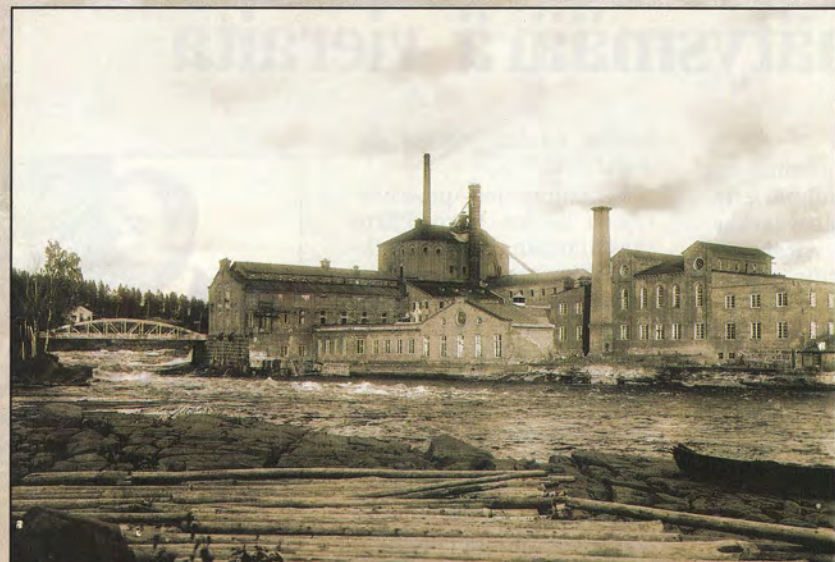
Vuosi 1889 oli menestyksenkäs. Tehtaaseen asennettiin neljäs keitin ja tuotantoluvut nousivat valkaistun sellun osalta 50 480 puutaan ja valkaisuamatonta osalta 11 815 puutaan. Tonneina vastaavat luvut olivat 827 ja 193. Vuosituotannossa oli siis ylitetty 1 000 tonnin haamuraja. Nykyinen Kuusanniemen sellutehdas pystyy samaan yhdessä päivässä.

Tuotannon kasvu antoi Kuusankoski Oy:n hallitukselle aiheen vuosikertomuksessaan onnitella yhtiökokousta siitä, että se 30. kesäkuuta 1885 teki

nopean päätöksen sellutehtaan rakentamisesta.

Tuotakoon vielä esille ensimmäisten sellunkeittäjien nimetkin. Nämä miehet aloittivat Kuusankoskella kemiallisen kuidunvalmistuksen: August Ström, Erik Granström, Gustaf Tietävä, Johan Bruus ja Erik Tapola.

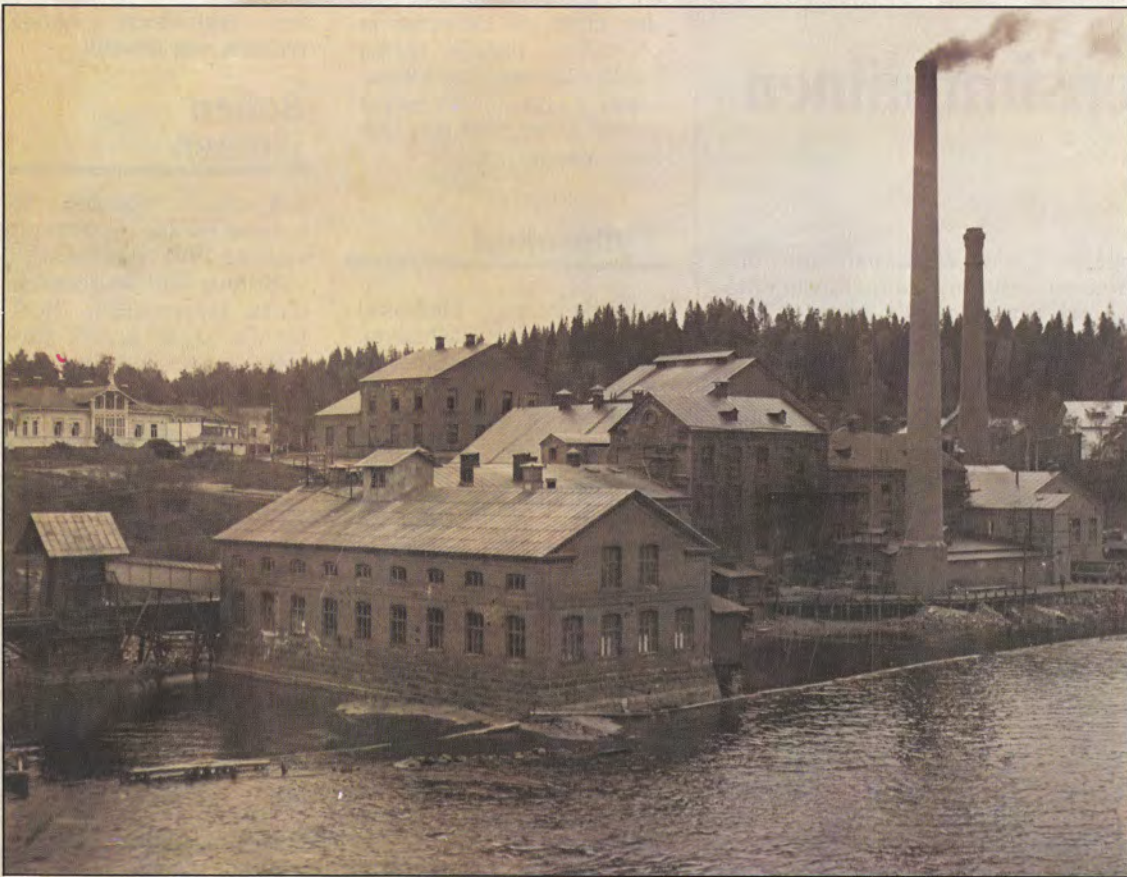
Kuusaan saaren sellutehdas vuonna 1926. Oikealla pahvikuivaamorakennus, joka tänä vuonna täytti 100 vuotta.

Voikkaan sellutehdas vuonna 1915.

Kymin sulfiittisellutehdas kuvattu vuonna 1944.

Etualalla vuonna 1896 rakennettu Kymmin olkimassatehdas, sen takana sellutehdas.

Kymmin Osakeyhtiö vuotta myöhemmin

Kymintehtaan puolella isännöitsijä Knut Selin oli tehnyt useita kaunopuheisia esityksiä sulfiittiselluloosatehtaan perustamiseksi. Heinäkuun 25. päivänä, siis melkein samanaikaisesti naapurin kanssa, teki Kymmin Osakeyhtiön yhtiökokous sellutehtaan rakentamispäätöksen.

Hanke edistyi ohjelmanmukaisesti ja ensimmäinen keitto tehtiin 2. maaliskuuta vuonna 1887. Tehtaan neljä keitintä olivat pyöriviä, mutta ne olivat muodoltaan lieriömäisiä. Keittimien pituus oli 8,5 metriä ja läpimitta 2,5 metriä.

Kymmin Osakeyhtiön sellutehtaan keittimet olivat naapuritehtaan tapaan lyijyllä vuorattuja ja niitäkin kutsuttiin kuuliksi. Keittimet oli valmistanut saksalainen toiminimi K.Th. Möller.

Keittohapon valmistus

tapahtui itävaltalaisen Ritter-Kellnerin menetelmällä, jossa rikkikaasut ”työnnettiin puristinkoneilla” kalkkimaitoammeisiin.

Kymmin Osakeyhtiön sellutehtaalla tilastot tehtiin alusta lähtien kiloina. Ensimmäisen käyntivuoden kokonaistuotanto oli 652,2 tonnia, josta valkaistua 474,6 tonnia ja valkaistamaton 177,6 tonnia.

Vuoden aikana tehtiin yhteensä 371 keittoa ja käytettiin 7 274 kuutiometriä raakapuuta. Yhdestä keitosta tuli 2 174 kiloa massaa ja yhdestä kuutiometrillä puuta 110 kiloa selluloosaa.

Kuten Kuusankoski Osakeyhtiöllä, myös Kymmin Osakeyhtiöllä oli vaikeuksia keittimien lyijyvaurauksen kanssa. Tuohon aikaan ei tunnettu hitsausa ja keittimet olivat niitattuja. Rikkidioksidiikaasu eli katku pääsi niittisauomoista tehdastiloihin, joten olosuhteet olivat todella kovat.

Vuonna 1889 rakennettiin yksi keitin lisää. Sen

vuoraus tapahtui Wenzelin sementtimassalla. Menetelmä todettiin hyväksi ja myöhemmin kaikki keittimet vuorattiin kyseisellä sementillä.

Uusi keitintyyppi suurtuotannon edellytys

Kymmin sellutehdasta nykyaikaistettiin vuonna 1897. Samalla sitä laajennettiin hankkimalla kaksi muurattua pystykattilaa, joissa käytettiin epäsuoraa keittonesteen kierrätystä.

Keitin ei enää pyörinyt, mutta keittohappoa kiertettiin pumpun avulla. Oli alkanut uusi aikakausi, jolloin oli teknillisesti mahdollista suurentaa keittimien ja nostaa tuotanto kymmenkertaisiin määriin.

Seuraavilla vuosikymmenillä rakennettiin yhä suurempia samantyyppisiä keittimiä. Periaatteeltaan samanlaiset laitteet olivat

käytössä seuraavat 90 vuotta.

Voikkaalle vuosisadan alussa

Myös Voikkaalle oli päätetty rakentaa sellutehdas. Rakennustyöt tehtiin Tampereen Kattohuopatehtaan nimissä vuosina 1901–1902. Vuonna 1902 asennettiin ensimmäinen keitin ja seuraavana vuonna saatiin käyttöön toinen. Tehtaan teknilliseksi johtajaksi siirtyi Kuusankoski Oy:n tehtaalta ruotsalainen insinööri John Hedbäck.

Koneistot toimitti saksalainen Maschinenfabrik Wagner GmbH., joka oli laatinut myös tehtaan rakennussuunnitelman.

Olkiselluakin valmistettiin

Keski-Euroopassa oli paperitehtaiden yhteyteen alettu 1800-luvulla perustaa olkimassatehtaita. Tämä suuntaus levisi Suomeenkin ja vuosisadan lopulla toimi maassamme kuusi olkisellun valmistajaa.

Vuonna 1896 valmistui Kymmin sulfiittisellutehtaan läheisyyteen, Kymijoen rantaan niin ikään olkimassatehdas.

Raaka-aineena käytettiin viljan olkia, joita hankittiin aina Pohjanmaalta asti. Parhaana pidettiin rukiin olkea.

Oljet silputtiin noin tuuman mittaiseksi silpuksi ja lajiteltiin käyttämällä ns. tuulilajittelua. Puhallin pakotti oljet vaakasuoraan, ilma lennätti oljen pölyn kauimmaksi ja painavat solmukohdat putosivat lähemmäksi.

Paras ja käyttökelpoinen osa saatiin näiden väliltä ja sullottiin suuriin säkkeihin.

Olkimassan keitin oli läpimitaltaan kolmimetrisen, pallomainen pyörivä ”kuula”. Sen täyttäminen oli hyvin erikoinen toimenpide.

Ensiksi kaadettiin pari säkellistä silppua kuulan aukosta sisään. Sitten etumies jätti säkkien tyhjentämisen apulaiselleen ja ryömi itse keittimeen. Hän polki silpun tiiviiksi ja levitti silppuun kerroksittain tarvittavat ”myrkyt”.

Kun keitin oli täytetty, sisällys pakattu tiiviiksi ja vesi laskettu sisään, suljettiin kansi ja pantiin kuula pyörimään. Samalla ryhdyttiin keittoa lämmittämään hitaasti höyryn avulla. Paine nostettiin neljään ”ilmakehään” ja keittoaika oli kymmenisen tuntia.

Keittokemikaalina, ”myrkyinä”, käytettiin soodaa eli natriumkarbonaattia. Prosessi oli siis yksinkertainen alkalinen keitto.

Tehdas käytti vuosittain olkea 600–800 tonnia ja sellua valmistui 200–290 tonnia. 100 kilosta olkia tuli siis 39 kiloa olkimasaa. Koko tuotanto valkaistiin.

Olkisellutehtaan tuotanto lopetettiin vuonna 1903. Todennäköisin syy oli tuotannon kannattamattomuus eli yksinkertaisesti se, että sellun valmistus oljesta tuli liian kalliiksi.

Suuryhtiön synty

Kuusankoskella toimineiden kolmen suuren yhtiön yhdistymiseen vaikutti

ratkaisevasti vuosina 1902–1903 vallinnut hintakriisi.

Vuonna 1904 tapahtunut sulautuminen aiheutti organisaation muutoksia myös sellutehtailta. Kaikkien kolmen sellutehtaan yli-insinööriksi nimitettiin John Hedbäck.

Ensimmäisen maailmansodan alkuun mennessä oli Kymintehtaalla saavutettu neljällä keittimellä 9 888 tonnin, Kuusankoskella kolmella keittimellä 5 956 tonnin ja Voikkaalla neljällä keittimellä 14 204 tonnin tuotanto.

1900-luvulla ilmestyivät tehdaskuvaan kalkkikivellä täytetyt, keittohapon valmistukseen tarkoitetut happotornit.

Selluteollisuuden hiljaiselo

Kymmin Osakeyhtiöllä oli 1920-luvun alussa neljä sellutehdasta: Voikkaa, Kuusankoski, Kymintehtas ja Halla. Viimeksi mainittu valmisti sulfaattisellua ja ainoana yksinomaan myyntiin.

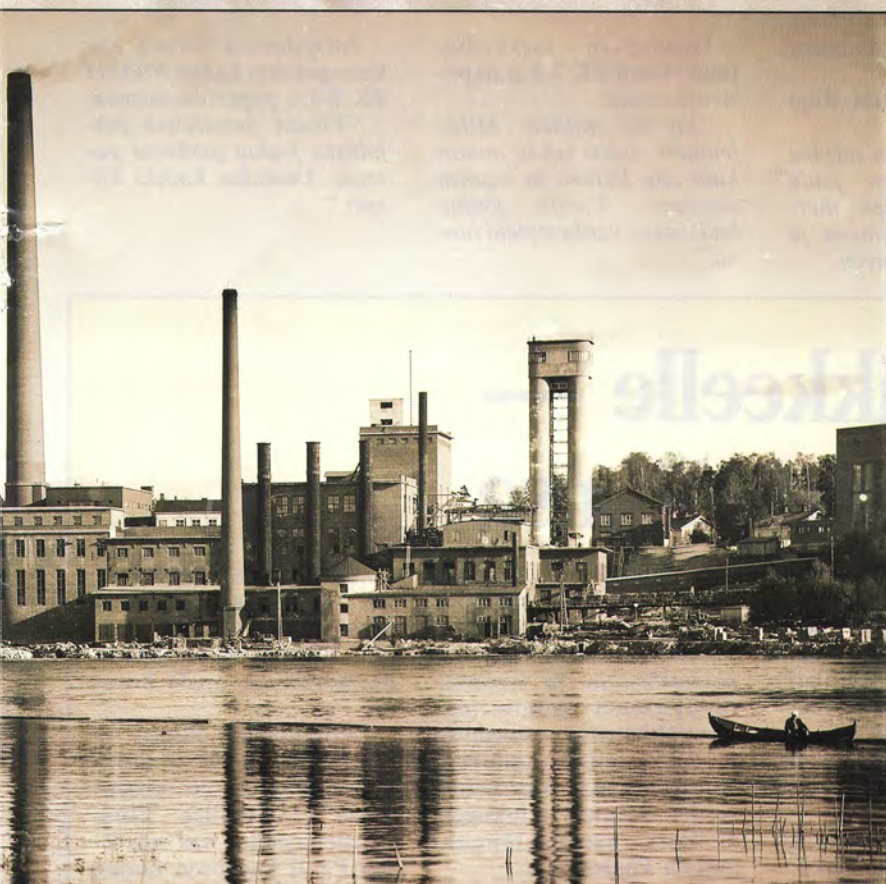
Muiden tehtaiden tuotantoa pyrittiin säätelemään paperitehtaiden tuotannon mukaan, mutta joinakin vuosina sellua jäi myyntiinkin. Yhtiö sai siitä, kuten hieman hämmennyneenä todettiin, suhteellisen hyvän hinnan.

1920-luvun puolivälissä valmisti Kymintehtas viittä laatua 15 000 tonnia, Kuusankoski 9 000 tonnia valkaistua sellua, Voikkaa 17 000 tonnia valkaistua ja valkaistamaton sellua sekä Halla 12 000 tonnia sulfaattisellua.

Kymmin Osakeyhtiössä ei kuitenkaan tunnettu erityisen suurta kiinnostusta selluteollisuuden kehittämiseen. Kuitenkin valkaistun sellun tarve kasvoi tuolloin. Tuotannon laajentamiseksi rakennettiin Kuusankosken saareen elektrolyyttinen kloorikalkkitehdas vuonna 1927. Se oli yhtiön klooriteollisuuden alku.

Laajennukset alkavat

1930-luvulla siirryttiin yhä vaativampien paperi-

a ennen sotia.

Harvinainen kuva sellutehtaan alkua ajoilta, menossa on pyörivän keittokuulan korjaus Kuusaan saarella.

Selluteollisuuden...

laatuun valmistukseen. Jalostusasteen nosto vaati lisää valkaistua sellua ja vanhojen sellutehtaiden epätaloudellisuus alkoi tulla yhä selvemmin esille.

Sellun valmistuksen kokonaisratkaisuun vaikuttivat myös vuonna 1934 voimaan tulossa olleet sellutehtaiden uudet turvallisuusmääräykset. Kuusaan saaren keittimet olisi mahdollisesti jouduttu tästä syystä romuttamaan. Siksi tehtiin päätös sellunvalmistuksen lisäämisestä Kymintehtaalla siten, että se korvaisi Kuusaan saaren tehtaan tuotannon.

Kymin sulfiittisellutehtaan tuotanto päätettiin nostaa ensiksi 45 000 tonniin ja toisessa vaiheessa 60 000 tonniin vuodessa. Vuonna 1933 asennettiin kaksi 300 kuutiometrin keitintä ja vuonna 1934

Hallassa Suomen ensimmäinen sulfaattisellutehdas

Halla Osakeyhtiö oli vuonna 1902 rakentanut sulfaattisellutehtaan lähellä sahaa sijainneeseen saksalaisen puukemiallisen yrityksen tiloihin. Kymiyhtiön ostaessa Hallan vuonna 1916 tuli siitä samalla sulfaattisellun valmistaja.

Tehtaan tuotanto oli suurimmillaan vuonna 1937, yhteensä 19 700 tonnia. Tehtaasta ei koskaan tullut loistavaa liikeyritystä, ja sen toiminta lopetettiin vuonna 1941. Koneistosta myytiin se osa, jota Kymin Osakeyhtiö ei voinut käyttää. Tehdasrakennus on jäljellä vieläkin.

Hallan vaatimattomaan menestymiseen oli kaksi pääsyä: se toimi tiloissa, jotka oli rakennettu muuksi kuin sellutehtaaksi. Lisäksi tehdas oli alun perin liian pieni.

Edes suunniteltu kapasiteetti tuotanto, 6 000 tonnia, ei alkuaikoina olisi riittänyt kannattavaan tuotantoon. Vaikeuksia kuvaa se, että vuonna 1903 tehtiin vain 1 144 tonnia ja seuraavana vuonna 2 196 tonnia. Voitiin vain todeta, että sellutehdas on Hallan surunlapsi. Tehtaan kapasiteetti nostettiin 9 000 tonniin vuonna 1905 ja vuonna 1928 edelleen 12 500 tonniin.

Edes suunniteltu kapasiteetti tuotanto, 6 000 tonnia, ei alkuaikoina olisi riittänyt kannattavaan tuotantoon. Vaikeuksia kuvaa se, että vuonna 1903 tehtiin vain 1 144 tonnia ja seuraavana vuonna 2 196 tonnia. Voitiin vain todeta, että sellutehdas on Hallan surunlapsi. Tehtaan kapasiteetti nostettiin 9 000 tonniin vuonna 1905 ja vuonna 1928 edelleen 12 500 tonniin.

Edes suunniteltu kapasiteetti tuotanto, 6 000 tonnia, ei alkuaikoina olisi riittänyt kannattavaan tuotantoon. Vaikeuksia kuvaa se, että vuonna 1903 tehtiin vain 1 144 tonnia ja seuraavana vuonna 2 196 tonnia. Voitiin vain todeta, että sellutehdas on Hallan surunlapsi. Tehtaan kapasiteetti nostettiin 9 000 tonniin vuonna 1905 ja vuonna 1928 edelleen 12 500 tonniin.

Edes suunniteltu kapasiteetti tuotanto, 6 000 tonnia, ei alkuaikoina olisi riittänyt kannattavaan tuotantoon. Vaikeuksia kuvaa se, että vuonna 1903 tehtiin vain 1 144 tonnia ja seuraavana vuonna 2 196 tonnia. Voitiin vain todeta, että sellutehdas on Hallan surunlapsi. Tehtaan kapasiteetti nostettiin 9 000 tonniin vuonna 1905 ja vuonna 1928 edelleen 12 500 tonniin.

Edes suunniteltu kapasiteetti tuotanto, 6 000 tonnia, ei alkuaikoina olisi riittänyt kannattavaan tuotantoon. Vaikeuksia kuvaa se, että vuonna 1903 tehtiin vain 1 144 tonnia ja seuraavana vuonna 2 196 tonnia. Voitiin vain todeta, että sellutehdas on Hallan surunlapsi. Tehtaan kapasiteetti nostettiin 9 000 tonniin vuonna 1905 ja vuonna 1928 edelleen 12 500 tonniin.

Edes suunniteltu kapasiteetti tuotanto, 6 000 tonnia, ei alkuaikoina olisi riittänyt kannattavaan tuotantoon. Vaikeuksia kuvaa se, että vuonna 1903 tehtiin vain 1 144 tonnia ja seuraavana vuonna 2 196 tonnia. Voitiin vain todeta, että sellutehdas on Hallan surunlapsi. Tehtaan kapasiteetti nostettiin 9 000 tonniin vuonna 1905 ja vuonna 1928 edelleen 12 500 tonniin.

den tarve oli kasvanut ja oli tehty päätös toisen yankee-koneen hankkimisesta. Kaikki nämä olivat syynä suunnitelmien tarkistamiseen.

Työnjakoa

Ratkaisevaa kuitenkin oli, että kuusen ja haavan vuorotteleva keittäminen ei Kymintehtaalla sujunut halutulla tavalla. Kuusaan saaren tehdas oli vanhaan keittänyt pääasiassa haapapuuta ja sen sellulla oli hyvä maine markkinoilla. Siksi päädyttiin työnjakoon. Kymintehtas keitti kuusipuuta, Kuusankoski haapaa.

Ratkaisu kuitenkin edellytti jälkimmäisen kohdalla uudistuksia. Sen kaikki kolme keitintä korvattiin uusilla, 130 kuutiometrin laitteilla. Tuotannoksi saatiin 12 000—13 000 tonnia vuodessa.

Tehtaiden uusimissuunnitelmat laati sellutehtai-

den teknillinen johtaja Wilhelm von Koskull.

Sotien jälkeen

Kuusaan saarella sijainnut tehdas pysäytettiin vuonna 1941 lopullisesti.

Kymin sulfiittisellutehdasta laajennettiin 1950-luvulla ja se kasvoi tuotannoltaan suurimmaksi Suomessa.

Tässä vaiheessa oli ollut esillä myös siirtyminen sulfaattiselluun. Yhtiöllä oli tuolloin kehityksen avaimet taskussaan, sillä se oli yhdessä ruotsalaisen Mo och Domsjö -yhtiön kanssa aloittanut klooridioksidin valmistuksen ja käytön.

Hyppäys katsottiin kuitenkin ilmeisesti liian suureksi. Uuteen tekniikkaan ei menty "kertaheitolla", vaan muutos toteutettiin myöhemmin kaksivaiheisena Kuusanniemen sellutehtaan rakentamisen yhteydessä.

Rauha ja perinne kuuluvat kymiläisten jouluun

Tänäkin jouluna arviolta yhteensä 300 kunnossapidon, kuljetuksen, varastoinnin ja vartioinnin ihmistä viettää joulunsa joko osittain tai kokonaan työn merkeissä.

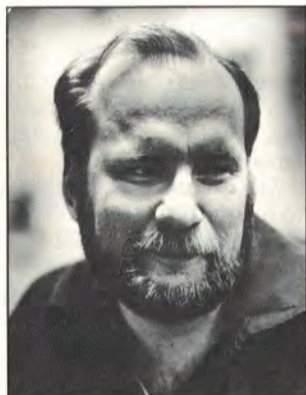
Jouluna heitetään kiireet nurkkaan — näin toivoo varmasti valtaosa kymiläisistäkin. Uutiskymi pysäytteli viime viikolla eteen osuneita kymiläisiä ja kyseli heidän joulunvietostaan: "Miten aiot viettää joulusi?"

Toimistoapulainen Eeva Laakso Kymin työterveyskeskuksesta:

"Aion viettää joulun kotona mieheni kanssa. Muita suunnitelmia ei ole."

Käteiskassanhoitaja Hannele Koskinen keskuskonttorin kassalta:

"Kotona perheen kanssa."

Kari Nieminen

Meillä vietetään joulua samaan rauhalliseen tapaan kuin muinakin vuosina."

Viilaaja Kari Nieminen kemian kunnossapidosta:

"Koko joulu menee töissä, kuten aikaisempinakin vuosina. Olen aaton ja kummatkin pyhät töissä."

Matti Puustinen

Mittarikorjaaja Matti Puustinen kemian kunnossapidosta:

"Mittaritöitä riittää niin aatoksi kuin pyhiksikin. Olen viettänyt jouluni jo vuosia töissä. Synkkään se vähän on, mutta edessä

Juhani Riipi

oleva tili valottaa kummasti mieltä."

I-valkaisija Juhani Riipi sellulta:

"Joulupäivänä on tultava työmaalle. Muuten joulu menee vakiotoimien merkeissä — saunomiseen ja hautuumaakäynteineen."

Eeva Laakso

Hannele Koskinen

Inga Niemi

Lastauksen tarkkailija Inga Niemi PK 7-8:n paperivarastosta:

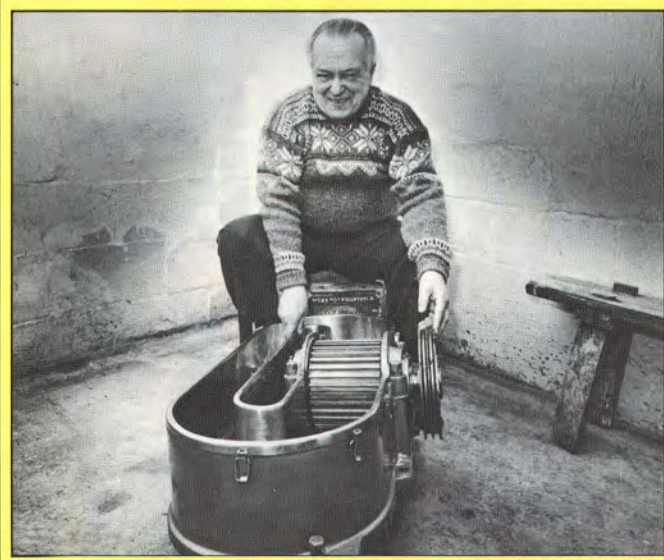
"En tee mitään. Mitäs jouluna pitäisi tehdä muuta kuin olla kotona ja nauttia olostaan. Vietän joulua luultavasti vanhempieni luona."

Leena Mäkelä

Äitiyslomaa tekevä etiketinpainaja Leena Mäkelä PK 7-8:n paperivarastosta:

"Vietän perinteistä juhallista joulua perheeni parissa. Unohdan kaikki kiireet."

Täällä se paperinteko taas alkaa, mietti Eino Rihula omakotitalonsa kellarissa holanlerin äärellä.

Rihula jäi eläkkeelle — PP aloittaa toimintansa

Kun teknikko Eino Rihulan eläkeläiskahveja juotiin 19.11., kuultiin virallisen lähtiäispuheen lisäksi varmaan enemmän muisteluksia kuin missään muussa lähtiäistilaisuudessa.

Muisteltiin takavuosien persoonoita: Roschiera, Sevonia, Örnholmia, Simonsia, Bouchtia, Hixeniä, Estlanderia ja montaa muuta — sekä tietysti

kuultiin kymmenittäin yhtiöläiskaskuja.

Tutkimusjohtaja Pauli Paasonen muistutti puheessaan Eino Rihulan työsuhteen alkaneen heinäkuussa 1937 ja jatkuneen muutamaa pakollista katkoa lukuunottamatta 45 vuotta.

Eino ajoi aluksi myös yhtiön autoja — häkäpönttöajastakin kuultiin mielenkiintoisia muisteluja — siirtyi sitten Kymin pa-

peritehtaalalle ja vuoden 1945 alussa laboratorioon.

"Me kollegat tunnemme Sinut vastuuntuntoisena, neuvokkaana ja huumorintäyteisenä työtoverina. Neuvokkuutta osoittavat monet laiteparannukset laboratorioissa, käsintehty vesileimapaperi ja lukuisat aloitteet", sanoi tutkimusjohtaja Paasonen.

Tutkimusosastolaisten erityisenä lahjana kuljetettiin äskettäin Eino Rihulan

kotiin kunnostettu holanteri. Käsipaperin tekijänä osastollaan mainetta saanut Rihula aikoo jatkaa harrastustaan myös kotona.

"Pokinpellon Paperi — lyhennyksenä PP — aloittaa tässä piakkoin toimintansa", velmuilee Eino. "Lyhennystä ei saa sekoittaa Pauli Paasonen nimen etukirjaimiin", hän lisää.

Kymin työterveyskeskuksen atk-järjestelmä uusitaan vastaamaan valtakunnallista järjestelmää

Valtakunnallisesti käyttöön soveltuva työterveyshuollon ja työsuojelun atk-järjestelmää koskeva tutkimusraportti julkistettiin syyskuussa Kuusankoskella. Koko maan kattavan uuden järjestelmän myötä tulee myös Kymin työterveyskeskus uudistamaan oman atk-järjestelmänsä, joka otettiin käyttöön vuonna 1982.

Tutkimuksen tehneessä työryhmässä oli Ymi-Strömbergin edustajien lisäksi Enson, Nesteen ja SYP:in työterveysalan asiantuntijat. Myöhemmin mukaan tulivat vielä Kansaneläkelaitos, lääkintöhallitus, SAK, STK ja työsuojeluhallitus. Tutkimusryhmän puheenjohtajana toimi Ymi-Strömbergin johtava työterveyslääkäri **Antti Jokinen** ja sihteerinä työterveyshoitaja **Anna-Liisa Mikkeliä** Kymin työterveyskeskuksesta.

Työryhmän tavoitteena oli löytää atk-järjestelmä, jota kaikki atk:ta käyttävät työterveysyksiköt voi-

sivat järkevästi hyödyntää. Tämä mahdollistaisi valtakunnallisesti yhdenmukaisen työterveyshuollon tietojen keruun, tallentamisen ja käsittelyn sekä yhtä työpaikkaa laajempaan tietojen vertailun ja hyväksikäytön.

Selvityksessä huomioitiin paitsi työterveyshuollossa kertyvät työpaikka- ja henkilötiedot myös taloudellisten ja hallinnollisten tietojen tallentaminen ja käsittely. Järjestelmällä pyritäisiin helpottamaan myös päivittäisiä vastaanotto- ja muita rutiinitoimintoja.

Järjestelmä tulee seuraamaan ajanvarausta, potilaskäyntejä, tutkimuksia, potilaan terveystietoja ja työhistoriaa, työpaikka-, talous-, koulutus- ja tapaturmatietoja, sairastavuus-seurantaa, tarkastettavia, kellaraportointia ja järjestelmän ylläpitoa.

Työsuojelun osuus on vähäinen keskittyen pääasiassa työolosuhteisiin ja tapaturmiin. Se on tarkoitettu käytettäväksi lähinnä sellaisissa yrityksissä, jois-

sa työsuojeluorganisaatio ei seurannasta riittävästi huolehdi.

Kymin työterveyshuollon atk-järjestelmä on tällä hetkellä laajuudeltaan maan suurin. Työryhmän muilla jäsenyrityksillä on käytössään vastaavanlainen mutta suppeampi järjestelmä. "Teimme oman kokemuksemme pohjalta valtakunnalliseen käyttöön soveltuva järjestelmän. Tutkimus pohjautui Kymin jo viisi vuotta käyttämään omaa tth-järjestelmään, joka on perusteeltaan samanlainen kuin nyt suunniteltu uusi ratkaisu", selvitti Antti Jokinen tutkimustyön käynnistymistä.

"Lähdimme uuden järjestelmän selvitystyöhön jos sen takia, että oman järjestelmämme vuokrauskausi loppuu. Atk-laitteistomme kaipaa uudistusta ja lisää muistikapasiteettia."

Jokinen painotti, että Kymi on eräänlaisessa murrosvaiheessa, minkä takia oli mielekästä lähteä vetämään tätä valtakunnallista projektia. Samalla pystyttiin uusimaan ja ke-

hittämään omaa työterveyden käyttämää atk-systeemiä.

Potilaan tietosuojaturvattu

Työryhmän kehittämä uusi työterveyshuollon ja työsuojelun atk-järjestelmä toteutuu todennäköisesti ensi vuoden loppuun mennessä, jolloin sen voivat ottaa käyttöön kaikki terveysasemat, joilla on siihen valmius.

Potilastietojen on säilytettävä rekisterissä kymmeniä vuosia, joten järjestelmässä on varattu potilastiedoille runsaasti tilaa. Kymin työterveyskeskuksessa on rekisteröity tällä hetkellä yli 6 000 ihmisen tiedot. Työpaikkatietoja löytyy yli 750 vakanssista.

Työterveyskeskuksessa asioivaan potilaaseen ei uusi atk-järjestelmä tule vaikuttamaan. Tiedot, jotka otettiin ennen paperille, tulevat nyt päätteelle. Ainoa potilasta koskeva

Työterveyskeskuksen asiakkaat saavat uuden atk-järjestelmän myötä ehdottoman tietosuojan.

muutos on siinä, että reseptit ja sairaslomatoimitukset tulevat printtereiden kautta. Jokaisella potilaan kanssa työskentelevällä tulee olemaan pääte.

Järjestelmässä on kiinnitetty erityistä huomiota potilaan tietosuojaan. Atk:lla se on huomattavasti parempi kuin käsikortistossa. Tietojärjestelmän käyttäjäalueet on tarkoin rajattu, joten tietoja saa vain oikean käyttäjäkoodin haltija.

Yhtiön oma atk-osasto on ollut tiiviisti mukana Kymin työterveyshuollon ja työsuojelun atk-järjestelmän muodostamisessa. Uusi järjestelmä tilattaneen kuitenkin ulkopuoliselta.

Noin vuoden kestäneen tutkimustyön rahoitti Työsuojelurahasto, joka osallistuneen myös uuden järjestelmän kehityskustannuksiin ja yrityskohtaisiin ratkaisuihin.

Ranskalaiset paperinjalostajat tutustuivat paperinvalmistukseen

Ranskalaisen paperinjalostajien muodostaman CO.NA.PA. -ostoryhmän edustajat tutustuivat Kymin-Strömberg Oy:n Kuusankosken tuotantolaitokseen marraskuun 25. päivänä.

Vuonna 1946 perustettuun CO.NA.PA:aan kuuluu yksitoista paperinjalostajaa, jotka ostavat tarvitsemansa raaka-aineen keskitetysti. Yritykset käyttävät paljon MG-paperia, josta valmistetaan mm. pusseja, käärepapereita ja painettuja kääreitä.

Mikä saa ranskalaisen paperinjalostajan ostamaan Suomessa valmistettua paperia?

"Meillä on ollut alusta lähtien hyvät suhteet Kymin. Olemme aina olleet tyytyväisiä sekä palveluun että tuotteen laatuun", kertoo Mingaud-yhtiön myyntijohtaja **Claude Lachaud**. Mingaud on ollut Kymin asiakas jo kymme-

nen vuotta ja ostaa vuosittain noin 1 000 tonnia PK 1:n ja PK 2:n valmistamaa MG-paperia. Yritys on ollut CO.NA.PA:n jäsen vuoden alusta lähtien.

MG-koneiden tekniikkaa esitteli vieraille käyttöpäällikkö **Harri Vertanen**. Ranskalaiset tutustuivat myös paperikoneisiin nro 1 ja 2, päällystyslaitokseen sekä Voikkaan paperitehtaaseen.

Kymiin tutustumisen ohella conapalaiset pitivät kuukausikokouksensa Koskelassa.

Vieraiden isäntinä olivat päällystetty- ja MG-paperiryksikön johtaja **Aulis Koikkalainen**, käyttöpäällikkö **Harri Vertanen** ja asiakaspalvelusihteerit **Riitta Nygård**. Kymin ranskalaisesta myyntiyhtiöstä, Kymmene-Star S.a.r.l:stä mukana olivat toimitusjohtaja **Carl Forssell** ja myyntijohtaja **Marc Ferry**.

Kuva: Hannu Hautala

*Uutiskymi
toivottaa
kaikille lukijoilleen
Hyvää ja
Rauhallista Joulua*

Tiedotustoimikunta kävi Kaukaalla

Kymi-ryhmän tiedotustoimikunta tutustui yhtiön Lappeenrannan tuotantolaitokseen joulukuun 1. päivänä.

Videoesityksen jälkeen Kaukas-Voikkaa-ryhmän tiedotuspäällikkö **Kirsti Lehtonen** esitteli ryhmän toimintaa sekä tiedottamista Lappeenrannassa.

Tiedotustoimikunta tutustui myös Kaukaan vaneri- ja paperitehtaisiin.

Ennen Lappeenrantaan lähtöä toimikunta piti kokouksen Kuusankoskella. Kokouksessa hyväksyttiin mm. Uutiskymin ilmestymiskertojen vähentäminen 12:een vuonna 1987. Samalla lehti muuttuu 12-sivuiseksi, joten sen tekimäärä ei vähene.

Ilmoitustaulujen käytön tehostamista päätettiin myös tutkia sekä tehdä aloite yhteiskokoukselle siitä, että yhteiskokouksen

jälkeen laadittaisiin kokouksessa käsitellyistä asioista tiivistelmä, joka jaettaisiin yhtiön ilmoitustauluille.

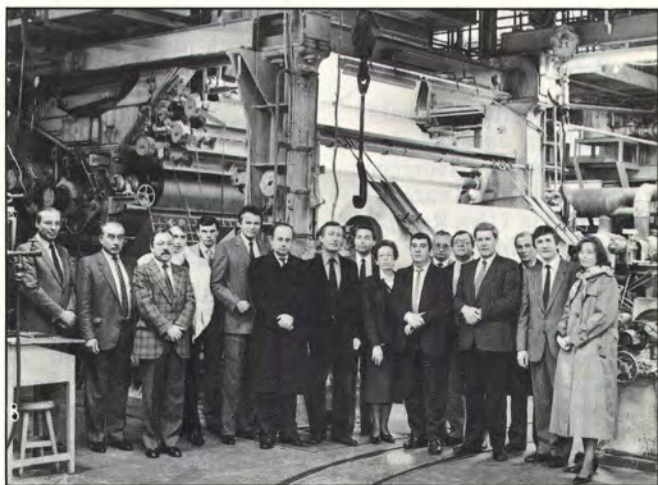
Kokouksessa päätettiin myös säilyttää Voikkaan paperitehtaan edustus tiedotustoimikunnassa.

Toimikunnan veteraanit palkittiin

Kokouksen lopuksi apulaisjohtaja **Eero Niinikoski** ojensi toimikunnan veteraanijäsenille, **Pentti Vätölle** ja **Eino Rihulalle**, Kuusankoski-kirjan ja kynäpakkauksen tunnustukseksi ansiokkaasta toiminnasta. Saman tunnustuksen sai myöhemmin **Paavo Toivonen**, joka ei ollut mukana kokouksessa.

Vanerin valmistus kiinnosti kyliläisiä.

Vieraat ja isännät PK 2:n kuivassa päässä.

Kuntoilijat !

Kuntokauden I-jakso päättyy 31.12. Jokaisen kuntolustaan palkintoa haluan on ehdottomasti palautettava kuntokorttinsa joko urheiluyhdysmiehelle tai henkilöstöpalveluun 8.1.1987 mennessä.

Korttinsa I-jakso -osan palauttavat niin palveluksessa olevat kuin perheenjäsenet ja eläkeläisetkin.

Saadakseen haluamansa palkinnon tulee jokaisen kirjoittaa jakso-osan a.o. kohtaan palkintotoivomuksensa.

Kuntopalkinnot ovat nähtävissä Kuusankoskella henkilöstöpalvelussa ja Juankoskella tehtaan ruokalassa.

Jatkoa etusivulta.

Juantehtaan investoinnit

likäynnillä 40 lavaa tunnissa.

Uuden pakkauslinjan käyttöönotto aiheutti kolmen henkilön siirtämisen tehtaalla toisiin tehtäviin.

Sisäkerrokselle uusi perälaatikko

Kun Juantehtaan kartonkikone vuonna 1970 uusittiin, pystyttiin avopääläatikoilla tekemään kartonkia 120 metriä minuutissa. Sen jälkeen on ko-

neen nopeus kahdessa vaiheessa nostettu 220 metriin minuutissa.

Koneen perälaatikot eivät luonnollisesti enää täytä täysin nykypäivän vaatimuksia: ajonopeudet ja virtaamat ovat muuttuneet. Siksi perälaatikkojen uusiminen on välttämätöntä.

Ensimmäisessä vaiheessa uusittiin sisäkerroksen perälaatikko loka-marraskuun vaihteessa. Uusinnan ansiosta sekä pohjanmuodostus että neliömetripainoprofiili parani vastaisäkerroksessa ja kartonki on entistä tasalaatuisempaa.

Käytännössä tämä merkitsee lähinnä käyrysvaihtelujen vähenemistä, koska tasomaisuus on nyt hallinnassa.

Perälaatikon uusinnan

yhteydessä muutettiin sen ohjaus tapahtuvaksi mikro-tietokoneella. Sekä paineen, pinnan että huuli-profiilin säätö voidaan hoitaa uudesta erillisestä ohjaamosta käsin.

Kartonkikoneen uusintaan sisältyi myös kuivaussylinterien höyrynpaineen nosto. Näin tuli mahdolliseksi tuotannon kasvattaminen noin viidellä prosentilla. Teknisesti vanhentuneen konekalanterin uusiminen ja sen korvaaminen taipumakompensoidulla küsters-telalla paransi puolestaan kartonkiran reunaosien kalanteroitua.

Johtaja Pentti Huoponen mainitsee, että vuodenvaihteessa kartonkitehtaalla toteutetaan lisäksi pastakeittiön parantami-

nen. Rakennettavan pastanvalmistussäiliön yhteyteen tulee moderni ohjausjärjestelmä.

Hiomolle uusi katkaisulaitos

Juantehtaan uudelle hiomolle on hankittu uusi katkaisulaitos. Sen kapasiteetti on 40 kiintokuutiometriä tunnissa.

Katkaisulaitos asennettiin lokakuussa ja ajettiin käyntiin marraskuussa. Investointiin liittyvät rakennustyöt toteutti tehtaan oma rakennusosasto, katkaisulaitoksen toimitti Lönnström Oy.

Toiminnan tehostumisen aiheutti kahden henkilön siirtämisen reservitehtäviin viimeistelyosastolle.

Jatkoa etusivulta.

Uusia sääntöjä

ajoluvat, tulee kiinnittää näkyvästi autojen lasiin valvonnan onnistumiseksi.

Vakituiset ajoluvat säilyvät toistaiseksi entisellään.

Isojen rakennusprojektien yhteydessä kulunvalvonta hoidetaan erillisjärjestelyin.

Tehtasvierailujen yhteydessä kirjataan kaikki tehtaan piiriin sisäpuolelle tulevat henkilöt joko yksittäin tai ryhminä. Kaikille luovutetaan vierailijakortit sekä kirjataan tehdasalueelle meno ja sieltä tulo kortin luovutuksen yhteydessä.

Ajolupakäytännön uusimisen tavoin uusi vierailijajärjestelmä otetaan käyttöön vuoden 1987 alussa.

"Täsmennystä"

Paikallisjohtaja Ilmari Lindberg toteaa, että uusilla ohjeilla on tarkoitus täsmennää nykyinen käytäntö. Aikaisemmin hajallaan olleet määräykset on nyt yhdistetty ja eri valvontapisteissä toimitaan samalla tavalla ja täsmällisesti.

Vartiohenkilöstön toiminnan kannalta ovat selkeät ohjeet välttämättömyksiä. Lisäksi uskomme, että vartijat tulevaisuudessa saavat vierailun järjestämisestä osastoilta ilmoitukset nykyistä paremmin.

Ilmari Lindberg usko, että esimerkiksi hälytystilanteissa voidaan porteilla nyt välittömästi todeta alueella olevat vieraat henkilöt ja varmistua heidän turvallisuudestaan.

Emme halua hankaloida asioimista, vaan lisätä järjestelmän täsmällisyyttä ja turvallisuutta. Toivottavasti tämä ymmärretään, eikä vaikeuteta ohjeiden mukaan työskentelevän henkilöstön toimintaa. Purnaaminen ei auta, järjestelyt on hyväksytty kaikkien tehtaiden ja osastojen piirissä", huomauttaa Lindberg.

Lahjan vastaanottivat Betty Puholainen ja Risto Kärkkäinen ja luovuttivat Harri Piehl, Pekka Holm ja Martti Purmonen.

Osasto 36 sai mikrotietokoneen

Kaukas-Voikkaa-ryhmä lahjoitti 11.12. Paperiliiton Voikkaan osastolle IBM-mikrotietokoneen ohjelmistoinen ja kirjoittaminen. Varatoimitusjohtaja Harri Piehl totesi tuomisten olevan "myöhästyneet onnittelet" osaston 80-vuotisen taipaleen johdosta.

Piehlin mukaan mikrotietokoneen yhteensopivuus niihin järjestelmiin, joiden kanssa sitä on tarkoitus käyttää, on tarkistettu ennen sen luovutusta. Lahjan saajien puolesta

kiitti osasto 36:n puheenjohtaja Risto Kärkkäinen mainiten tietokoneen olevan osaltaan merkinä alkaneesta hyvästä yhteistoiminnasta. Kärkkäinen sanoi Voikkaalla oltavan tyytyväisiä fuusion jälkeisiin toimenpiteisiin tehtaalla.

Mikrotietokoneen avulla tehostetaan mm. jäsenluetteloiden ylläpitoa, lakitekstien ajan tasalla pitoa ja yhteydenpitoa Paperiliiton suuntaan, arvellaan osasto 36:sta.

Signaalilukulevyjen toimitukset loppusuoralla

Kymin kemian teollisuuden muovituoteosasto on toimitanut suurimman osan Euroopan hiukkastutkimuskeskukseen CERNiin menneistä 960:sta signaalilukulevyistä.

Signaalilukulevyt tulevat Geneven lähistölle, Sveitsin ja Ranskan rajalle rakennettavaan, 27 kilometrin pituisen LEP-hiukkaskiihdyttimen (Large Electron Positron Collider) törmäytinasemaan.

Törmäytinasema on laiteisto, jossa hiukkaset törmäyvät toisiinsa ja jolla signaalilukulevyille törmäyksestä välittynyt tieto voidaan lukea.

Levyt valmistetaan kummalta puolelta kuparikalvolla päällystetystä SMC-laminaatista. Levyjä on 20 eri kokoa, keskimäärin levyjen suuruus on 4 neliometriä. Jokainen levy jaetaan pienempiin ruutuihin urittamalla kuparikalvo.

Levyihin tarvittava SMC-matto on valmistettu Kuusankoskella sijaitsevalla muovituoteosastolla, jossa levyt myös uritetaan. Levyt on puristettu ja kuparilaminoitu Lahdessa Oy

Wilh. Schaumann Ab:ltä vuokratulla puristimella.

Tärkeimmät laatuvaatimukset ovat Helsingin yliopiston LEP-ryhmän laitetuotteista vastaavan tutkija Markku Ellilän mukaan levyjen tasaisuus ja urituksen tasalaatuisuus sekä ruutujen paikat. Tärkeää on myös, että urituksessa poistetaan kaikki kupari niin, että yksittäisten ruutujen välille ei synny kontaktia.

Levyjen laatu on Ellilän mukaan ollut hyvä kun urituskonetta aluksi vaihannut lastentaudit saatiin korjatuiksi. Viimeiset signaalilukulevyt toimitetaan CERNiin tammikuussa.

CERNissä vuonna 1989 alkava tutkimusohjelma on Ellilän mukaan ilmeisesti suurin fysiikan tutkimushanke kautta aikojen. Siihen osallistuu 400 fyysikköä ja insinööriä 18 maasta, mukana on 38 tutkimuslaitosta.

Projektissa tutkitaan aineen perimmäistä rakennetta. Saadun tiedon perusteella pyritään selvittämään, kuinka maailman kaikkuus on syntynyt ja

millaiset voimat siinä vaikuttavat. Helsingin yliopisto osallistuu yhteen 12 osaprojektista italialaisten ja neuvostoliittolaisten tutkijoiden kanssa.

Hiukkaskiihdyttimen törmäytinasema on kummatakin päästään suljettu, 10x10-metrinen sylinteri. Sylinterin seinämissä on signaalilukulevyjä 20:ssä kerroksessa, jokaisen lukulevyn välissä on 5 sentin paksumainen rautakerros.

Kun alkeishiukkaset törmäyvät toisiinsa törmäytinissä, vapautuu energiaa hyvin pienessä tilassa ja syntyvät voimakentät synnyttävät uusia hiukkasia, joihin tutkijoiden mielenkiinto kohdistuu. Eri suuntiin sinkoavien hiukkasten energiat mitataan signaalilukulevyjen ja niihin kiinnitettyjen ilmaisimien avulla.

Aineen rakenteen tutkimuksessa pyritään Ellilän mukaan yhä pienempiin ja pienempiin yksityiskohtiin. Näin yritetään luoda uudelleen ne olosuhteet, jotka vallitsivat runsaat 15 miljardia vuotta sitten tapahtuneen alkuräjähdyksen jälkeen.

Avustuskassa tiedottaa

Avustuskassan varsinainen kassakokous pidettiin Voikkaan seuratalossa 20.11. 1986. Erovuorossa olleista hallituksen jäsenistä valittiin hallitukseen uudelleen Leo Perätalo ja Pertti Salminen. Uutena jäsenenä hallitukseen valittiin Betty Puholainen.

Tilintarkastajiksi valittiin edelleen Jorma Lehtonen ja Heikki Helminen. Varalle valittiin Tuure Ainnikkamäki ja Oiva Rautjärvi. Yhtiön edustajaksi hallitukseen on yhtiö nimenyt Reijo Kojjärven ja hänen varamieheksensä Eero Miettisen. Yhtiön nimeämänä tilintarkastajana toimii edelleen Vilho Suojalehto ja varalla Olavi Sommarberg.

Eläkeläisten hautausavustus päätettiin säilyttää

entisenä eli 1 250 markkana.

Kortti esiin !

Esiin tulleen johdosta muistutetaan, että jäsenten tulisi korvausasioiden jatkokeskittelyyn helpottamiseksi esittää lisäetuuskorttinsa lääkärin ja hammaslääkärin vastaanotolla ja optikon luona sekä apteekissa lääkärin määräämiä lääkkeitä hankittaessa.

Lisäetuuskortti tulee ehdottomasti palauttaa työsuhteen päätyttyä.

Ansiomerkkien jakotilaisuus Koskelassa

Yhtiön ansiomerkkien jakotilaisuus pidetään Koskelassa sunnuntaina, 18. tammikuuta klo 18.

Ansiomerkkien saajille lähetetään henkilökohtainen kutsu.

100-vuotissäätiön edustajisto kokoontui

Säätiön edustajiston syyskokouksessa marraskuussa valittiin varapuheenjohtajaksi vuosille 1987-88 yksimielisesti Kalevi Luoranen Kuusankoskelta.

Hallituksen jäseniksi vuosiksi 1987-88 valittiin Jukka Hyvönen, Oili Toivonen ja Kauko Leivo Kuusankoskelta, Jorma Pajari Juankoskelta ja Kyösti Hiltunen Salosta. Hallituksen puheenjohtajana toimii lakit, tri, oikeusneuvos E.J. Manner.

Edustajisto

Edustajiston kokoonpano vuonna 1987 on seuraava:

Puheenjohtajana toimii E.J. Manner (1987-88) ja varapuheenjohtajana Kalevi Luoranen (1987-88).

Kuusankoski

Työntekijät: varsinainen jäsen Eero Jaakkola 1987 (henkilökohdainen varajäsen Kauko Vauhkonen 1987), Toivo Konga 1987 (Kalle Hautamäki 1987), Jukka Hyvönen 1987 (Jaakko Lehto 1987), Oili Toivonen 1987-88 (Tuulikki Jokinen 1987-88), Kalevi Luoranen 1987-88 (Betty Puholainen 1987-88).

Toimihenkilöt: Niilo Ukkonen 1987 (Jaakko Anttila 1987), Sinikka Salakka 1987 (Ulla Pesu 1987), Kirsti Pylkkänen 1987 (Jonna Mäkilä-Lundberg 1987), Kauko Leivo 1987-88 (Osma Hirvonen 1987-88), Eija Kurtti 1987-88 (Terttu Jokiranta 1987-88).

Soinlahti

Työntekijät: Juha Lyytinen 1987-88 (Tuomo Korolainen 1987-88).

Toimihenkilöt: Hannu Ruotto 1987-88 (Juhani Saatsi 1987-88).

Juankoski

Työntekijät: Salme Leskinen 1987-88 (Esko Räsänen 1987-88).

Toimihenkilöt: Jorma Pajari 1987 (Anu Laitinen 1987).

Heinola

Työntekijät: Seppo Itonen 1987-88 (Ilkka Ripatti 1987-88).

Toimihenkilöt: Pentti Väänänen 1987 (Aimo Lunkka 1987).

Salu

Työntekijät: Kyösti Hiltunen 1987 (Timo Laine 1987).

Toimihenkilöt: Raimo Auranen 1987-88 (Matti Willem 1987-88).

Hallintokunnat

Paikallisten hallintokuntien erovuoroisten jäsenten ja varajäsenten

ten tilalle on valittu seuraavat henkilöt:

Kuusankoski

Varsinaiset: työntekijäjäsen Erkki Vainio, toimihenkilöjäsen Niilo Ukkonen.

Soinlahti

Varsinaiset: työntekijäjäsenet Juha Lyytinen ja Elvi Tajakka, toimihenkilöjäsenet Hannu Ruotto ja Juhani Saatsi.

Juankoski

Varsinaiset: työntekijäjäsen Kaarlo Jokinen, toimihenkilöjäsen Riitta Lipponen.

Heinola

Varsinaiset: työntekijäjäsen Erkki Varmanen, toimihenkilöjäsenet Rajja Laine ja Aimo Lunkka. Varajäsenet: toimihenkilöjäsen Pentti Väänänen.

Salu

Varsinaiset: työntekijäjäsenet Jorma Kivimäki ja Timo Laine, toimihenkilöjäsen Elvi Vettenranta.

Henkilö- uutiset

Hannu Hiekkaranta

Harri Ainamo

Juha Kääriäinen

Anna-Maija Leskinen

Kymi-ryhmä

Juankosken kartonkitehdas

Juankosken kartonkitehtaan myyntijohtajaksi on 1.1. alkaen nimitetty kauppatieteen kandidaatti **Hannu Hiekkaranta**, 29. Hiekkaranta siirtyy yhtiön palvelukseen Huhtamäki Oy:stä, missä hän on viimeksi toiminut Huhtamäki Polarcup France S.A.:n toimitusjohtajana Pariisissa.

Kotimaan paperimynti

Myyntiedustajaksi Kymi-ryhmän kotimaan paperimyntiin Helsinkiin on 17.11.1986 alkaen nimitetty merkonomi **Harri Ainamo**, 26. Hän toimi aiemmin myyntiedustajana Kirjateollisuusosaston paperiosastolla.

Kaukas-Voikkaa-ryhmä

Vo paperi Jorma Raschka, Vo rakennus Klaus Luukkanen, Vo konekorjaamo Kauko Leivo, Vo suunnittelu Tatu Toivanen, Vo höyry ja kuorimo Markku Inkinen, Ky PTK-huolto Lasse Turunen, Vo PTK-huolto Jouko Kaipinen, PK 7-8 kunnossapito Pertti Karhu, tehdaspalvelu Marjo Anttila, Ky varasto Veikko Laine, ulkopuoliset Kirsti Kortelainen.

Vaalikokouksessa hyväksyttiin johtokunnan esittämässä muodossa talousarvio ja toimintasuunnitelma vuodelle 1987. Vaalikokouksessa toimi puheenjohtajana Pentti Pasanen ja sihteerinä Kirsti Kortelainen.

Saarela jatkaa pääluottamusmiehenä

Paperiliiton osasto 19:n syyskokous pidettiin 23.11. Yksityisissä Kaikkien työhuonekuntien ehdokkaana ollut **Seppo Saarela** valittiin yksimielisesti jatkamaan tehtävänsä.

Hänen ensimmäiseksi varamieheksi valittiin Esko Nurminen uudelleen. Uudeksi toiseksi varapääluottamusmieheksi valittiin **Lasse Palmumaa**.

Paperituotannon siirtyttyä yhä enemmän Kuusankosken paperitehtaan työhuonekunta katsontuon alueella tarvittavan enemmän myös ammattiosaston toimintaa. Palmumaa on toiminut useita vuosia paperitehtaan työosaston luottamusmiehenä.

Esko Nurminen valittiin niin ikään yksimielisesti jatkamaan osaston puheenjohtajana. Varsinaisiksi jäseniksi toimikuntaan tulivat seuraavat osaston jäsenet: Erkki Vainio, Pertti Salminen, Pertti Elg, Eino Mäkinen, Kyösti Kollanus, Eero Jaakkola, Lasse Palmumaa, Lassi Kukkola, Tuula Pekkalin ja Jukka Nieminen.

Varajäseniksi tulivat Oili Toivonen, Seppo Simpura, Jorma Sorsa, Ilkka Haapala, Pentti Vainio, Aaretti Salminen, Timo Vilenius, Ilmari Jokinen, Pentti Nio ja Risto Ukkola.

Metallityöväen Voikkaan os. 12

Voikkaan Metallityöväen ammattiosasto 12:n syyskokous pidettiin hotellilla Sommelossa. Puheenjohtajana toimi **Kalevi Andersson** ja sihteerinä **Jarmo Kontkanen**. Ammattiosaston puheenjohtajaksi vuodelle 1987 valittiin **Kalevi Andersson**.

Toimikuntaan valittiin Jorma Henner, Kari Heikkilä, Ari Hölsä, Jari Kääpä, Hilja Syrjälä, Juhani Kvist, Matti Vahteristo ja Jarmo Kontkanen. Varajäseniksi tulivat

Voikkaan paperitehdas

SC-linjan päälliköksi on 1.12.1986 alken nimitetty dipl.ins. **Juha Kääriäinen**, 27. Hän toimi aiemmin käyttösinsinöörinä Oy Tampella Ab:n Anjalan paperitehtaalla.

Tuotekehitysinsinööriksi Voikkaan paperitehtaalle on 1.12.1986 alkaen nimitetty tekn.lis. **Anna-Maija Leskinen**. Hän toimi aiemmin tutkijana Keskuslaboratoriossa.

Reijo Mäkinen, Hannu Pöysä, Keijo Lääveri ja Teuvo Vanhalakka.

Tilintarkastajiksi valittiin Jouko Nikula ja Aarno Skön, varalle Aatto Buman ja Kauko Nikkinen. Edustajaksi Metallin Kymen piirijärjestön kokouksiin tuli Kalevi Luoranen ja henkilökohtaiseksi varamieheksi Jorma Henner.

SAK:n paikallisjärjestöön valittiin edustajiksi Kalevi Luoranen, Jarmo Ruippo ja Jari Kääpä ja TSL:n Kuusankosken paikallisosaston Reijo Mäkinen ja Ari Hölsä.

Toimikunnan järjestäytymiskokouksessa valittiin osaston varapuheenjohtajaksi **Hannu Pöysä**, sihteeriksi **Jarmo Kontkanen** ja taloudenhoitajaksi **Kari Heikkilä**.

Aloitetoimikuntaan valittiin Juhani Kvist, yhteiskokoukseen Kalevi Luoranen, varalle Juhani Kvist, tehdaspalvelun yt-neuvottelukuntaan Jorma Henner, varalle Ari Hölsä, Voikkaan paperitehtaan yt-neuvottelukuntaan Jari Kääpä, varalle Jarmo Kontkanen, työsuojelun keskus-toimikuntaan Reijo Mäkinen, Voikkaan ruokalatoimikuntaan Jorma Henner sekä sosiaaliasiain neuvottelukuntaan Kalevi Andersson ja varalle Juha Puholainen.

Kuusankosken Sähkömiehet os. 74

Kuusankosken Sähkömiehet os. 74:n kokouksessa joulukuun 1. päivänä oli mukana 40 jäsentä. Yhtä valintaa lukuunottamatta kaikki ratkaisut tehtiin yksimielisesti. Osaston puheenjohtajaksi valittiin **Olavi Simonen**, sihteeriksi **Juhani Littman** ja taloudenhoitajaksi **Jaakko Lehto**.

Toimikuntaan valittiin Arvo Honkanen, Heikki Juslin, Jyrki Matola, Esa Karhu, Ari Laari, Taisto Holopainen, Jukka Hyvönen ja Tapani Brandtelli sekä varalle Kari Johansson, Kari Lindqvist, Pentti Ahonen, Veijo Niemi, Pekka Salminen, Raimo Kiviahjo, Antero Toivonen ja Kari Tiitinen.

Tilintarkastajiksi tulivat Tuure Ainikkamäki ja Eino Koskinen, varalle Kari Palmumaa ja Matti Karlsson. Opintosihteeriksi valittiin Tapani Brandtelli ja opintojaoston Mikko Laine, Matti Puustinen, Jukka Simpura ja Pentti Ahonen.

Työpaikaluottamusmieheksi valittiin Vo sähkölle Arvo Honkanen (Kari Johansson), Vo voimalle Jussi Ström (Arto Oksanen), Vo mittarikorjaamo Jyrki Matola (Pekka Tuomi), PK 7/8 säätö ja sähkö Mikko Laine (Juha Lahtinen), Kni Antti Juusela (Pentti Lakimo), Ky voima Hannu Heikkinen (Taisto Holopainen), Ky mittarikorjaamo Juhani Littman (Antero Toivonen) ja Ky sähkö Reijo Hölsä (Kari Tiitinen).

TSL:n opintojärjestön edustajistoon valittiin Tapani Brandtelli ja Pentti Ahonen, varalle Kari Tiitinen ja Jukka Hyvönen.

Merkipäivät

Kuusankoski

Seppo Haaraoja

Laboratoriopäällikkö **Seppo Haaraoja** Kymen paperitehtaan laboratorion täyttää 50 vuotta 31.1. Hän on syntynyt Kouvolassa.

Yhtiön palvelukseen Haaraoja tuli vuonna 1957 harjoittelijaksi Voikkaan paperitehtaan laboratorion, missä hän työskenteli vuoteen 1960 asti. Vuosina 1962—73 hän toimi laboratorioteknikkona Kymen paperitehtaan laboratoriossa. Nykyisessä toimes-

saan hän on ollut vuodesta 1973 asti.

Hän on ollut mukana Suomen Reserviupseerien liiton kerho-, piiri- ja liittotason toiminnassa. Vapaaehtoisen maanpuolustus-työn lisäksi Haaraoja harrastaa ammuntaa ja erilaisia puutöitä.

Seppo Haaraojalle on myönnetty Suomen Leijonan 1. lk:n ritarimerkki, RUL:n kultainen ansiomitali ja Kouvolan Sotilaspiirin pronssinen ansiomitali. Sotilasarvoltaan hän on yliluutnantti.

Pekka Nikula

Trukinkuljettaja **Pekka Nikula** Kymen paperitehtaan PK 7—8:n paperivara-rostosta täyttää 50 vuotta 10.1.

Nikula on ollut yhtiön palveluksessa vuodesta 1971 lähtien, jolloin hän tuli trukinkuljettajaksi Kymen kuljetusosastolle. Nykyisessä toimensaan hän on ollut vuodesta 1983 lähtien.

Vapaa-aikanaan Pekka Nikula viihtyy metsänhoidon, mökkeilyn ja kalastuksen parissa. Nuorempana häntä on kiinnostanut myös suunnistus ja hiihto.

PK 16-17:n pakkaamon vaakamies **Aimo Siiravuo** Voikkaan paperitehtaalla täyttää 50 vuotta 17.1.

Juankoski

Jorma Pajari

Ylimestari **Jorma Pajari** Juankosken kartonkitehtaalla täytti 50 vuotta 6.12.

Järjestöt

Suokas jatkaa teknisten johdossa

Kuusankosken Teknisten vaalikokouksessa 18.11. ei yhdistyksen johtoon tullut muutoksia. Puheenjohtajaksi valittiin edelleen **Pentti Suokas**. Johtokunnan ero-voimaiset jäsenet valittiin uudelleen. Johtokunnan varajäsenet ovat niin ikään entiset.

Kaksivuotiskaudeksi johtokuntaan valittiin Esko Kaartinen (varalla Verner Helenius), Sakari Korhonen (Matti Seppä) ja Pentti Roitto (Erkki Vierros). Johtokuntaan kuuluvat lisäksi Kirsti Kortelainen (Marjo Anttila), Kauko Leivo (Rauli Nupponen) ja Leo Suokas (Martti Salonen).

Pääyhdyksien toimii Leo Suokas (Raimo Lahtinen), sellulla Toivo Salo (Verner Helenius), hienopaperilla Martti Laitinen (Veijo Strandberg), Kni kunnossapidossa Raimo Lahtinen (Juha Inkinen), Ky kunnossapidossa Erkki Vierros (Matti Vainonen), suunnittelussa ja tutkimuksessa Leo Suokas (Jouko Pöyry), vanhalla puolella ja kemialla Antero Strand (Erkki Tiira) ja Voikkaalla Veikko Tolvanen (Jouko Kaipinen).

Vuoden 1987 tilejä ja toimintaa tarkastamaan valittiin Erkki Penttinen (Taisto Siitari) ja Jaakko Anttila (Raimo Motturi). Yhteistyksenä alkoholi- ja huumeongelmista kärsiville tulivat Kymintehtaalte Mikko Aalto, Kuusankosken Toivo Salo ja Voikkaalle Juha Paronen.

Eri osastoille valittiin seuraavat yhdysmiehet: Ky pap F Kari Helminen, Ky pap Y Erkki Penttinen, Ky pap C Veikko Sulkusalmi, PK 7-8 ja arkkisali Taisto Siitari, Ky höyry Urpo Niinimäki, Ky konekorjaamo Mikko Aalto, Ky sähkökorjaamo Armas Kurvinen, Ky suunnittelu Raimo Motturi, Ky sähkövoima Raimo Puranen, Ky rakennus Jaakko Taskinen, Ky mittarikorjaamo Vilho Hämäläinen, ammattikoulu Toivo Tolvanen, klooritehdas Pentti Roitto, kuljetus Matti Laine, henkilöstöpalvelu Oiva Kanerva, Haukkasuo Niilo Hartikainen, sellu ja voimaos. Reijo Halinen, sellu suunnittelu Leo Suokas, metsäos. puunmittaus Mikko Soikka, Vo hiomo Kalevi Pellava, Vo kemia ja self copy Tuure Niemennäpää, Vo sähkökorjaamo Lauri Korpelainen, Vo mittarikorjaamo Hannu Mäki, Vo sähkövoima Jorma Lehtinen,

Tietopalvelu tiedottaa

Tähän aikaan vuodesta tulee yhtiöön sekä puhelimitse että erilaisilla tilausuudistuskortteilla tarjouksia lehtien tilausten jatkamisesta. Ne voi joko jättää kokonaan huomiotta tai kääntää tietopalveluun.

Tietopalvelu tilaa keskitetysti yhtiöön tulevat lehdet. Kaikki asianmukaisesti hyväksytyt lehti-ilaukset on jo tehty syksyn kulesa. Kustantajien ja/tai välittäjien suoramainontaan suostuminen aiheuttaa vain ylimääräistä harmia kaikille osapuolille.

Kiitokset

Tuhannet kiitokset kaikille, jotka muistitte minua jäädessäni vapaalle.

Timo Toivonen

Yhteisistä työvuosista, hyvistä työtoveruudesta, keskinäisistä vuorovaikutuksista, palveluksista ja toimituksista mahdottoman paljon kiitoksia kaikille ja vielä erityisesti läksiäislahjoista ja syläntä lämmittävästä saunoista, joista kaikista miehiltä ihlan yllätetyks.

Onnellista voimista kaikille.

Eino Rihula

Lämmin kiitos muistamisesta.

Anja Pellava

Kiitos teille kaikille, jotka muistitte minua merkkipäivänäni.

Jorma Hirvonen

Parhaat kiitokseni kaikille, jotka muistitte minua jäädessäni pois työelämästä.

Anssi Joutjärvi

Parhaimmat kiitokseni minua muistaneille jäädessäni vapaalle.

Veikko Tukia

Kiitän lämpimästi kaikkia yhdessä ja jokaista erikseen muistamisesta jäädessäni 'vapaalle'.

Eino Karhu

Eläkepäiville

Kymi-ryhmä

Tehdaspalvelu

Kuljetustyöntekijä **Veikko Junnola** (36 palveluvuotta) ja kirvesmies **Mau-no Siltanen** (26).

Energiantuotanto

Koneasentaja **Kauko Porkka** (29).

Hienopaperiyksikkö

A4-valmistaja **Hilja Nissilä** (17).

Kaukas-Voikkaa-ryhmä

Voikkaan paperitehdas

Pakkaaja **Timo Toivonen** (33).

Naisten kerhotoiminta

Akanat aloittavat kevätkauden Toimelassa keskiviikkona 14.1.1987 klo 19.00.

Vilhelmiinat kokoontuvat Toimelassa torstaina 15.1.1987 klo 18.00.

Ykköset aloittavat kevään kerhoillat Toimelassa tiistaina 13.1.1987 klo 16.00.

Kakkoset kokoontuvat Toimelassa torstaina 22.1.1987 klo 18.00.

Yleinen verenluovutus

SPR järjestää yleisen verenluovutuksen ma 29.12.1986 Kuusaalla Toimelassa klo 10.30—17 ja Voikkaan seuratalolla klo 11—17. Tervetuloa.

PÄÄTOIMITTAJA
Reijo Virta puh. 2168, (suora 951-402 168)

TOIMITUSSIHTTEERI
Kimmo Rekimies puh. 2169, (suora 951-402 169)

TOIMITUKSEN SIHTTEERI
Irma Niemi puh. 2173, (suora 951-402 173)

VALOKUVAAJA
Tuomo Pitkänen puh. 951-45 068

KANSIKUVA
Lassi Kujala

KIRJAPAINO
Kouvolan Kirjapaino, Katajaharjuntie, 45720 Kuusankoski 2, Puh.vaihde 951-231 231

PAPERI:
Kymen paperitehtaan SC KymArt 100 g/m²

Lehden seuraava numero ilmestyy 23.1. Lehden tarkoitettuna aineiston on oltava toimituksessa viimeistään 14.1. klo 16.30

Konsernijohtokunta kaupungin vieraana

Kymi-Strömbergin konsernijohtokunta ja Kymi-ryhmän edustajat olivat 26.11. Kuusankosken kaupungin vieraina. Kaupungin johto esitteli tilaisuudessa lähivuosien suunnitelmiaan sekä näkemyksiään Kuusankosken kehittämiseksi. Vierailun tervetuliaiskahveilla Kuusankoskitalossa vasemmalta vuorineuvos Fredrik Castrén, varatoimitusjohtaja Peter Stackelberg, kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Valto Koski, kaupunginjohtaja Eero Salmenoja ja pääjohtaja Casimir Ehrnrooth.

Kuusankoskitalossa vasemmalta vuorineuvos Fredrik Castrén, varatoimitusjohtaja Peter Stackelberg, kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Valto Koski, kaupunginjohtaja Eero Salmenoja ja pääjohtaja Casimir Ehrnrooth.

Heinolan radiaattorituotanto Oy Rettig Ab:lle

Joulukuun 1. päivänä allekirjoitetun sopimuksen mukaan Kymi-Strömberg Oy:n Heinolan tehtaan radiaattorituotanto siirtyy 31.12.1986 Oy Rettig Ab:n omistukseen. Oy Rettig Ab jatkaa radiaattoritehtaan eli lämpöpattereiden tuotantoa Heinolassa välittömästi uudenvuoden jälkeen, jolloin radiaattorituotantoa varten tarvittava henkilökunta siirtyy Kymi-Strömbergiltä Rettigin palvelukseen ns. vanhoina työntekijöinä.

Radiaattorituotanto jatkuu nykyisissä tiloissa, jotka Rettig vuokraa Kymi-Strömbergiltä. Sähköradiaattoreita ja konvektoreita valmistavan Kymi-Strömberg Oy:n Heinolan tehtaan radiaattorituotanto oli viime vuonna noin 300 000 neliometriä ja radiaattorituotannon liikevaihto kohosi 37 miljoonaan markkaan. Oston ansiosta Oy Rettig Ab:stä tulee maan johtava radiaattoreiden valmistaja.

Asiakaspäällikkö Lasse von Hertzen ojensi ensiapupakkauksen ja pelastusliivit autonkuljettaja Eero Lahtiselle (oik.). Vasemmalla järjestelmestari Matti Laine ja kuljetuspäällikkö Tuomo Simola.

Kolarin välttänyt palkittiin

Jäätävässä vesisateessa, pimeällä ja liukkaalla moottoritiellä eteensä syntynen kymmenen auton ketjukolarin ammattitaitoisella toiminnallaan väistänyt autonkuljettaja Eero Lahtinen palkittiin 8.12. Koskelassa. Teollisuusvakuutuksen huomionosoituksena ojensi asiakaspäällikkö Lasse von Hertzen Lahtiselle ensiapupakkauksen ja pelastusliivit. Lahtinen ajoi 14.11.

Kulloossa Porvoon moottoritiellä yhteispainoltaan 40-tonnista Kymi-Strömbergin rekkaa, jolla oli 20 tonnin suolahappolasti. Tien oikealle puolelle syntynen ketjukolarin Lahtinen vältti väistämällä vasemmalle kaistalle, jarrutamalla perävaunulla ja vedättämällä vetoautolla. Auto upposi akseliaan myöten pehmeään luiskaan, mutta pysähtyi ja pysyi pystyssä.

Self Copyn tuotanto alkoi

Kymin jalostustehtaan uusi Self Copy -kone aloitti mekaanisesti jäljentävän paperin tuotannon 11. joulukuuta. Tuotantopäällikkö Kauko Hassisen mukaan koneen ensimmäiset tuotantotonnit osoittavat, että paperin laatu tulee paraneamaan.

Kuusanniemestä Katajaharjuun siirretty, kemiallisesti jäljentävää paperia valmistava KMC-kone puolestaan lähti tuotantoon marraskuun 26. päivänä. Muutosta johtunut seisoki kesti vain 7 päivää. KMC-koneella otettiin sa-

malla käyttöön uudet kemikaalit, joilla saadut tulokset ovat Hassisen mukaan olleet positiivisia.

Jalostustehtaan pasta-keittiö valmistui joulukuun 18. päivänä. Sitä ennen tuotannossa tarvittava pasta toimitettiin koneelle tilapäisratkaisulla. Pastan valmistus Voikkaalla loppuu vuoden vaihteessa ja tulevaisuudessa pasta ostetaan valmiina.

Viimeisenä Katajaharjun uusiin tiloihin muuttaa Kymintehtaalla sijaitseva laminoitinkone, joka asennetaan helmikuussa.

Parhaillaan KMC-konetta ajetaan jo kahdessa vuorossa. Uusi Self Copy -kone toimii vielä yhdessä vuorossa ja vanhalla koneella tehdään paperia Voikkaalla joulukuun asti kahdessa vuorossa. Vuoden alusta jalostustehtaan koko tuotanto siirtyy kahden vuoroon viitenä päivänä viikossa.

Jalostustehtas työllistää 32 työntekijää ja 15 toimitushenkilöä. Muuton yhteydessä työntekijöiden määrä lisääntyi kahdella ja toimitushenkilöiden neljällä.

Tiedonsiirto nopeutui

Kymi-Strömberg Oy:n Kuusankoskella ja Lappeenrannassa sijaitsevien tietokonekustusten välillä toteutettiin marras-joulukuun vaihteessa käyttöön uusi, nopea tiedonsiirtolinja.

Sekunnissa 64 kilobittia välittävä linja nopeuttaa tiedonsiirtoa molempien keskustietokoneiden välillä ja korvaa entisen 9,6 kilobitin linjan. Vanha yhteys jää edelleen varalle.

Käyttäjien kannalta uudistus ei aiheuta mitään muutoksia. Tiedonsiirtoyhteyden ansiosta tietokonepalvelut ovat entiseen tapaan kokonaisvaltaisesti käytettävissä kummallakin paikkakunnalla: millä tahansa Lappeenrannan pääteellä voi käyttää Kuusankosken palveluja hyväksien ja päinvastoin.

Uuden linjan tekee tarpeelliseksi koko ajan lisääntyvä tietokonepalvelujen käyttäjien määrä.

Tietotehtaan verkkoon

Kymi-Strömberg Oy liittyy Tietotehtas Oy:n palveluverkkoon joulukuun 15. päivänä. Verkon kautta Kymi-Strömbergin tietokonepääteiden käyttäjät pystyvät hyödyntämään Tietotehtaan tietokonepalveluita.

Verkon avulla pystytään saamaan yhteys myös muihin yrityksiin, jotka käyttävät Tietotehtaan palveluverkkoa. Ensimmäisenä sovellutuksena otetaan käyttöön TeleSyp.

Jatkossa palveluverkon kautta on mahdollista saada yhteys myös muihin Kymin yhteistyökumppaneihin.

Vettä tuli liikaakin

Marras-joulukuun vaihteen rajut sateet täyttivät järviä ja joulukuun vesistöissä kuin muuallakin Suomessa ja vesivoimalaitoksilla jouduttiin huomattaviin ohjauksutuksiin.

Esimerkiksi Juankoskella virtaama oli marraskuun 27. päivän ja joulukuun alun välillä 229 kuutiometriä sekunnissa. Siitä vain 50 kuutiometriä voitiin käyttää voimantuotantoon. Karjalankosken voimalaitos pystyi käyttämään samasta virtaamasta 86 kuutiometriä.

Ohjauksutuksien suuruutta kuvaa myös se, että em. voimalaitoksilla meni kyseisenä aikana hukkaan noin 14 megawatin teho, kun niiden yhteisteho on 6,4 megawattia.

Viikkoa ennen joulua tilanne kääntyi normaalimaksi, mutta esimerkiksi Kymi-ryhmässä virtaama oli vielä 150 kuutiometriä normaalin yläpuolella.

Laskennan perusjärjestelmiä kehitetään

Kymi-Strömberg Oy:n ja Oy Kaukas Ab:n fuusion ja sitä seuranneiden organisaatiomuutosten seurauksena yhtiön laskentajärjestelmiä yhtenäistetään ja kehitetään. Kehittämistyötä varten on perustettu projekti, jonka päätavoite on saada aikaan taloushallinnon yhteinen perustietojen rekisteröinti- ja raportointijärjestelmä. Järjestelmä otetaan käyttöön 1.1.1988.

Kehittämistyö kohdistuu emoyhtiön järjestelmiin ja laskentaan sekä konsernilaskennassa tarvittavien tietojen tuottamiseen.

Uuden yhtenäisen järjestelmän perustavoite on ensinnäkin rekisteröidä laskennan perustiedot keskitettyyn tietokantaan (Epok) sekä tuottaa laskentaa varten käyttötietoa. Kaikki on tehtävä ottaen huomioon konsernin, emoyhtiön, ryhmien, yksiköiden ja vastuualueiden tarpeet. Uuden järjestelmän avulla on pystyttävä hoitamaan erityisesti liike- ja kustannuskirjanpito sekä kustannuskirjanpito sekä kustannusten budjettitarkkailu, kertoo projektia vetävä taloussuunnittelupäällikkö Jyrki Ahola.

Järjestelmä hajakeskitetään siten, että tallennus on mahdollisimman pitkälle hajautettu. Laskennan tietorekisterit keskitetään

Projektiryhmä Katri Mäkinen (vas.), Ari Jattu, Henry Forsström, Kyösti Mäkinen ja Jorma Lampilahti. Takarivissä Olavi Sommarberg (vas.), Kari Kantola, Veikko Kantanen, Markku Keisala ja Jyrki Ahola.

ja hyväksikäyttö hajautetaan talousosastoille sekä yksiköiden laskentaosastoille.

Uuden järjestelmän on tuettava yhtiön ja sen osien ohjausta, mikä tullaan ottamaan huomioon mm. raportoinnin suunnittelussa ja tilipuitteiden määrittelyssä.

Projektin yhteydessä kehitetään myös reskontra-toimintoja. Työ on kytketty laskennan kehittämistyön aikatauluun ja projektiorganisaatioon.

Muut toiminnot ja niitä tukevat järjestelmät ovat laskennan kannalta esijärjestelmiä, joita muutetaan vain niiltä osin kuin on

tarpeen tietojenkeruun ja -syötön kannalta.

Lähikuukausien aikana tullaan tämentämään laskennan perusraportointi sekä suunnittelemaan uusi tilijärjestelmä ja tietojenkeruutapa.

Esijärjestelmissä tarvittavien muutosten ohjelmointiin ja Epok-rakentamiseen päästään alkukevällä. Näiden vaiheiden osalta järjestelmä on valmis lokakuussa, jolloin aloitetaan varsin laaja käyttäjäkoulutus.

Projektiorganisaatioon kuuluu eri tasoilla noin 60 henkilöä, jotka jakautuvat eri työryhmiin.

Laskutus siirtyy laseriin

Kuusanniemessä sijaitsevalle Kymi-ryhmän tietohallinto- ja laskutusosastolla otetaan käyttöön laserkirjoitin. Kirjoittimella tullaan osastopäällikkö Antero Taimelan mukaan aluksi laatimaan kauppalaskut, joita tehdään suomen-, englannin-, saksan- ja ranskankielisinä.

Nykyisellä menetelmällä jokainen lasku täytyy ensin tulostaa esipainamattomalle paperille. Tämän jälkeen laskusta otetaan valokopio paperille, jolle on esipainettu laskulomake tarvittavan kielisenä.

Laserkirjoittimella on mahdollista tehdä erikieliset laskujen 'pohjat' valmiiksi koneen muistiin. Tulostusvaiheessa laskun

tiedot yhdistetään halutun kieliseen pohjaan ja kirjoitetaan tulostaa valmiin laskun paperille. Tulostusnopeus on 20 A4-arkkia minuutissa, joten valokopioita ei tarvitse enää ottaa, vaan laitteella voi tulostaa kaikki tarvittavat dokumentit.

A4-kokoisia laskuja tehdään vuosittain noin 13 000 kappaletta, joista otetaan keskimäärin 20 kopiota. Yhteensä laskuihin menee vuosittain noin 260 000 A4-arkkia.

Myöhemmin laserkirjoittimelle on tarkoitus siirtää myös tilausvahvistukset sekä tilausmuutokset, jotka nielevät vuosittain noin 300 000 A4:sta. Yhteensä näihin sekä laskuihin me-

nee vuodessa noin 1 100 riisiä A4-paperia.

Kirjoittimella voi myös yhdistää tekstiä ja grafiikkaa toisiinsa sekä suurentaa ja pienentää kirjaimia. Laserkirjoittimen jälki on laadultaan lähellä painatusjälkeä ja lasertekniikan ennustetaan pitemmällä tähtäimellä korvaavan esipainetut lomakkeet.

Tietohallinnon ja laskutuksen laserkirjoitin on ensimmäinen osastokohtainen laser Kymillä. Laitteen hinta on noin 250 000 markkaa. Kirjoitin otetaan käyttöön vuoden 1987 alussa, heti kun tarvittavat tilausten käsittelyjärjestelmän ohjelmamuutokset ovat valmistuneet.